

Tájéoló

2016 | 1

a BTF SZ lapja

34. évfolyam

Budapesti Tájfutó Napok
Az év tájékozdási futói
Kiskunhalasi edzőtábor
Felejtsük el a lila vonalat

Btfsz téli technikai edzések

A Budapesti edzők és klubok összefogásával 3 fordulós téli technikai edzést szervezett a szövetség elsősorban a Budapest válogatottak számára, de az edzések nyitlak voltak, térítés ellenében azon bárki részt vehetett.

1. forduló Időpont: 2016. január 2.
Helyszín: Zajná-kegyek, Kopár-csárda
Rendezőség: Hegedűs Zoltán (pályakitűző) és Hegedűs Béla (SI-kezelő)
Pályák: 2 db kb. 4 km-es technika pálya, külön pálya kezdőknek

2. forduló Időpont: 2016. január 30.
Helyszín: Telki
Rendezőség: TIPO – Tóth Eszter
Pályák: 4 különböző nehézségű pálya, részben fázisnyomatos térképen

3. forduló Időpont: 2016. február 13.
Helyszín: Pilisszentiván, Táncsics u. vége.
Rendezőség: Térkép: Hegedűs Ábel, Pályakitűző: Gösswein Csaba, Lebonyolítás: MOM
Pályák: több, egymástól független 3-4 km-es technika pálya.

Elhunyt Balogh László

Január 10-én, életének 94. évében elhunyt Balogh László, aki néhány évvel ezelőtt még rendszeres résztvevője volt a szenior versenyeknek. Képünkön egy 2002-es versenyen áll a dobogón. Emlékét megőriztük.

Az ügyfélfogadás szünetel

Kozma László sporttársunk betegsége miatt a kedd és csütörtök esti állandó ügyfélfogadás meghatározatlan ideig szünetel! Konkrét ügyekben Scultéry Márton főtájtárt lehet keresni e-mailben vagy telefonon (ld. a BTF SZ honlapon elérhetőségek menü).

Tájéoló előfizetés 2016-ra

2016-ban ismét 6 alkalommal jelenik meg a lap, hasonló kivitelben, mint az idén, egy szám 48 oldalas lesz + közepén az eredmények oldalai.

Az előfizetési díj nem változik.

Tehát az idei árak:

Az éves előfizetési díj 2016-ra 5000 Ft, külföldre 8000 Ft.

Egy példány ára: 850 Ft
Aki támogatja a szövetséget, azoknak tiszteletpéldányt küldünk.

Az előfizetési díjat az utolsó számhoz mellékelt csekkben vagy átutalással (AXA Bank, Számlaszám: 17000019-12846995 Budapesti Tájfutók Szövetsége) kérjük befizetni.

A megrendelő nevét és címét olvashatóan, nyomtatott betűkkel kérjük felírni a csekkre. Ugyanezen a csekkben lehet a szokásos támogatásokat is befizetni, ebben az esetben a csekk „Közlemény” rovatába nem „Tájéoló előfizetés”-t, hanem „Támogatás”-t kell írni. Az év rendezvényein, a téli edzéseken személyesen is előfizethető az újság. Várjuk az előfizetéseket!

www.funkwerk-mo.hu

RENDELJ INTERNETEN!

TÁJÓLÓ

A Budapesti Tájfutók Szövetségének lapja

2016 1. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Bacsó Piroksa, Hajdu Martin, Józsa Sándor, Nagy Krisztina, Nemesházi László

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest, Curia u. 3. II/2.

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök 16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugar József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente 6 alkalommal

lapzárta megjelenik

1. szám	02.09.	02.19.
2. szám	03.29.	04.08.
3. szám	06.14.	06.24.
4. szám	07.19.	07.29.
5. szám	08.30.	09.09.
6. szám	10.25.	11.04.

Megrendelhető

a Budapesti Tájfutók Szövetségénél, a szerkesztőség címén.

Nyomda:

Keskeny és Társai 2001 Kft.

MÁSODIK GÁLA

A második már mindig más, mint az első. Elmúlik az újdonság varázsa. Megszokottá talán még nem válik, de legalábbis kezdjük megszokni. A második az elsőhöz képest lehet jobb, lehet más, ritka eset, hogy ugyanolyan legyen. Ez a Gála más volt, mint a tavalyi. Lássuk, miért.

A tavalyi Gála egyértelmű siker volt, hagyományteremtő szándékkal indult, jó hangulatú volt, mindenki dicsérte. Kíváncsian vártuk az ideit, a másodikat.

Az exkluzív helyszín adott volt, talán a tavalyitól is elegánsabb, talán még elegánsabb is attól, mint amire nekünk tájfutóknak feltétlenül szükségünk van. Báli szezonban persze nem könnyű jó és alkalmas helyet találni efféle rendezvénynek. A váltás egyik oka az volt, hogy a tavalyi helyszín, a MOM Kulturális Központ annak a 200 körüli vendégnek tudott helyet biztosítani, akik akkor megjelentek. A tavalyi kedvező visszhang után Paskuj Mátyás és a szervező csapat joggal számított növekvő létszámra. A Stefánia Palotában háromszázan is elfértünk volna. Sajnos nem volt szükség rá, idén kevesebben jöttünk össze.

Vajon miért? Tény, hogy a részvételi díj emelkedett, a távolmaradók egy része talán ennek tudható be. A Gála egyik fontos, ha nem a legfontosabb momentuma, az arra érdemes sporttársaink díjazása. Idén nagyon későn, alig két héttel a rendezvény előtt derült ki a díjazottak nagyobb részének személye, így már nem könnyű odaszervezni őket, meg még esetleg családjuk, egyesületük tagjait is. Erre jövőre ajánlatos lesz jobban odafigyelni, hamarabb meghozni a döntést a díjazottakról. Elméletileg ennek nincs akadálya, tavaly megoldható volt.

Fontos a műsor is. Nagy Bandó András láthattuk már tájfutóversenyben is fellépni (valamelyik

orffű Hungária Kupán), ismert humorista, jó író. Most talán kicsit fáradtnak tűnt. De lehet, hogy csak a tavalyi fergeteges táncelőadáshoz képest. Politikai mondanivalóval nem szolgált, szerintem nagyon helyesen tette, de lehet, hogy volt olyan is, aki ettől való félelmében nem jött el.

Pedig kell egy ilyen Gála. Kell az ünneplés, kell az, hogy időnként felöltözzünk ünneplőbe, megtapsoljuk legjobbainkat, szórakozzunk, mulassunk. Aki eljött, szerintem idén is jól érezte magát. A minden évben szokásos díjazásokon kívül idén „civil” kezdeményezésre aranyjelvényes versenyzőink egy-egy feliratos pólót kaptak Kovács Balázs, Horváth Sándor és Máthé István összefogásának köszönhetően. Remek ötlet! Minden igényt kielégítő svédasztalos vacsora után a tavalyról már

Monspart Sarolta üdvözlő az est résztvevőit

ismert zenekar húzta a talpalávalót, bár azt idén is meg kellett állapítanom, hogy a tájfutóknak csak kisebb része táncos lábú. No, aki nem szereti az ugrándozást, az megvárhatta a tombolasorsolást, ahol mindenféle jópofa nyeremény várt gazdára. Utána folytatódott a zene, a tánc, és már vasárnap volt, amikor véget vettek a zenének. Várjuk a harmadik Gálát. Ugye jövőre többen leszünk?

Kovács Gábor
Fotó: Máthé István

Az egyik asztaltársaság

Az MTFSZ DÍJAZOTTJAI

Skerletz Iván díj

Bogdány Miklós, több évtizedes fáradhatatlan sportvezetői, versenybírói, szervezői tevékenységéért és szövetségi munkája elismeréseként.

A Skerletz Iván díjat
Bogdány Miklós kapta

Ripszám Henrik emlékérem

Fehér Ferenc, sok éves szerteágazó edzői, versenybírói, szövetségi, térképészítő és népszerűsítő munkájáért.

Józsa Sándor, a Tájfutás, Tájéoló és Szélrózsa című sportági kiadványok megjelenése érdekében végzett több mint két évtizedes fáradhatatlan munkája elismeréseként.

Veres Imre, több évtizedes szerteágazó edzői, versenybírói, szervezői, szövetségi, és népszerűsítő munkájáért.

Ripszám Henrik emlékérmét
kapott Veres Imre

Tájékozódási futásért plakett

Sramkó Tibor, a 2015. évi Nógrádi Hungária Kupa kiemelkedően sikeres megszervezésének és lebonyolításának nagy kitartást mutató irányító munkájáért.

Tájékozódási futásért kitűző

Aranyfokozaton:

Goldmann Róbert, a 2015. évi Nógrádi Hungária Kupa kiemelkedően sikeres megszervezésében és lebonyolításában végzett munkája elismeréseként.

Ezüstfokozaton:

Dr. Szlávik Zoltán, a tájfutóversenyek közvetítése, hangosítása érdekében végzett, a versenyrendezőket technikai felszereléssel is támogató munkájáért valamint a 2015. évi Éjszakai OB sikeres megszervezéséért és lebonyolításáért.

Bronzfokozaton:

Antal István, több évtizedes utánpótlás-nevelő tevékenységének elismeréseként.

Antal Miklós, a környezettudatosság terén a sportág érdekében végzett gyakorlati és kommunikációs munkájáért.

Hajdu Martin, a 2015. évi Éjszakai Országos Bajnokság kiváló minőségben végzett térképészítői és pályakitűzői munkájának elismeréseként.

Kovács Róbert, a magas minőségű digitális térképnymtatás elterjesztésének érdekében végzett fáradhatatlan, áldozatos társadalmi munkájáért.

Szivák Ildikó, a sítájfutó szakág működtetésében továbbá fennmaradásának érdekében végzett több éves elhivatott munkájának elismeréseként.

Az Év tájékozódási versenyzői

Az év női tájékozódási futója:

Gyurkó Fanni

Az év férfi tájékozódási futója:

Bakó Áron

Az év ifjúsági lány tájékozódási futója:

Gárdonyi Csilla

Az év ifjúsági férfi tájékozódási futója:

Ormay Mihály

Az év női tájékerékpár versenyzője:

Pénzes Erzsébet

Az év férfi felnőtt és ifjúsági
tájékozódási futói:
Bakó Áron és Ormay Mihály

Az év férfi tájékerékpár versenyzője:

Rózsza László

Az év Trail-O versenyzője: **Laáber Miksa**

Az Év Sítájfutója címet az MTF Sz elnöksége 2015-ben nem ítélte oda.

Az Év tájfutó edzője:

Kisvölcséy Ákos, a Hegyvidék SE – MOM Tájfutó Szakosztály edzője, kiemelkedő utánpótlás nevelő tevékenységéért. A 2015-ben az év ifjúsági lány tájékozódási futójának választott Gárdonyi Csilla edzője.

Az Év Térképe díjat adományozza az Elnökség a 2015-ben Magyarországon készült legkiválóbb térkép elkészítéséért, **Dénes Zoltánnak**, a 2015. évi Hungária Kupa 1. napjának Kazár című térképéért.

A 2015. évi Szenior Bajnoki Pontverseny

1. Hegyisport Szentendre Egyesület	276 pont
2. Tipó TKE	184 pont
3. BEAC	160 pont
4. Pécsi Vasutas SK	136 pont
5. Tabáni Spartacus SKE	130 pont
6. Balatonalmádi Herkules SE	120 pont

A díjazás végén a résztvevők egy fényképes összeállítást tekinthettek meg a 2015. évi Ifjúsági EB magyar csapatáról, hogyan élték Ők meg a versenyt belülről. Külön kiemelendő, hogy az összeállítást a válogatott versenyzők egyike, Dalos Máté készítette.

Fotó: Máthé István

EDZŐI KONFERENCIA 2016

Idén is zsúfolásig megtelt a Testnevelési Egyetem előadóterme edzőkkel és érdeklődőkkel. A Gálán bálozók és a hajnaltól autózó távolabbi sporttársak szeméből az álmoság gyorsan elröppent, a légkör felforrósodott. Talán nemcsak a százfokos radiátoroktól. Délelőtti edzésük végeztével néhány válogatottunk is befutott.

Elsőként **Dr. Sterbenz Tamás** a TF rektorhelyettese adott áttekintést az Egyetem edzőképzési rendszeréről. Ismertette a képzési struktúra tervezett egyszerűsítését, a két éves edző (BSC) és az erre épülő hároméves szakedző (MSC) képzés rendszerét, szakágait, azok tudományterületeit, követelmény rendszerét. Célzott a tájfutó edzőképzés rendszeren belüli lehetőségeire is.

Dr. Dosek Ágoston a TF tanára, szövetségi kapitány és világbajnokot nevelő edző nagy ívű panorámában festette fel az edzői munka és az ezt segítő képzés tényeit és lehetőségeit. Előadásán végig vonult a magas fokú szakmai tudás és a komplex látásmód. Nem mulasztotta el, hogy kihangsúlyozza a tájfutás speciális futótechnikájára való felkészülés fontosságát, amit országúti, vagy pályaedzés nem tud igazán helyettesíteni, különösen a köves, mocsaras terek esetében. Vázolta még a tájfutás szaktárgy óráihoz készülő tantervet is.

Vonyó Péterné Szabó Réka és **Antal Miklós** vendég-előadóként ismertették Zöldüljön végre a zöld sport címmel környezetbarát programjukat. Számos ötlet ismertetése mellett személyes segítséget is ajánlottak azoknak, akik versenyeket ebben a tekintetben kívánják fejleszteni.

Scultéry Márton a válogatott programok szervezője és felnőtt VB csapatvezető az őszi ausztriai csúcs konferenciáról adott tájékoztatást, amelyen a sportág 7 vezető országának elit edzői vettek részt. Egyenként ismertette a delegátusok beszámolóit, amely kitért az Sport centrumok rendszerére, élversenyzők technikai edzéseire, a felkészítő háttérre és az anyagi forrásokra is. Számunkra első felindulásból az lehet feltűnő, hogy a hazai válogatott működtetését fedező 30-40 ezer Euróval szemben a nagyok ennek az összegnek 10-15-szeresével gazdálkodnak. Azért nagyon elgondolkodtató az is, hogy náluk az évi 5-800 óra edzés 30-50%-a technikai, a futás szinte mindig terepen zajlik. Érdemes kiemelni, hogy a Sport centrumokban speciális erőfejlesztő edzések is folynak, hogy hatékonyabbá tegyék a terepfutáshoz szükséges

izommunka javítását, ami terepi sérülések kiküszöbölését is segíti.

Nemes Béla Pareto-elv a tájfutásban című előadását tapintható várakozás előzte meg, mivel e közgazdaságban ismert elv szerint az erőfeszítések (piaci szereplők, befektetések) 20 %-a hozza az eredmények (bevételek) 80 %-át. A teremben, akárcsak tavalyi előadásán minden elnémult, ahogy a kivétitön logaritmusos szórásnégyzet görbék jelentek meg. Ártatlan kérdésére, hogy „Eddig ugye mindenki tudta követni?”, csak egy-két félénk kez emelkedett. Majd az élsportolók és saját hobbisportolói terhelésünket összevető hasonlataival és „Eddz okosan” tanácsaival vezetett vissza tájfutó életünk hétköznapi valóságába. Hegedűs Zoltán hozzászólásában úgy összegzett, hogy az elmondottakból csak azt tudhattuk meg, hogy 20 %-os erőbedobással a középszőnyben tudunk lenni, viszont mi az élvezőnybe szeretnénk kerülni! Ettől Paretonnak akár még igaza is lehet. Ha válogatottunk erőforrásai, illetve hatékonysága a nagyokénak 20 %-a sincs, várhatunk-e középszőnyénél jobb eredményeket?

Török Imre A térdkímélő „mezítlás” futótechnika tanulása című előadásában reményt villantott fel minden térdfájós senior előtt. A képsorokkal illusztrált technika tulajdonképpen visszatérés gyermekkorunk, vagy mezítlás őseink futásához. Az előadó eredményeinek egy év alatti javulása szinte sokkoló. Vajon mi lehet az a titok, ami miatt sokan mégsem így futnak?

Bozán György A térképoltasás fejlesztése című hozzászólásában feladatlapokat mutatott be, amelyek alkalmasak a versenyeken előforduló memória és domborzat felismerési feladatok gyakorlására, elméleti foglalkozás keretében.

Egy jól megszerkesztett teszt koncentrált térképolvasó terhelést jelent, a képzés eredménye kiértékelhető, összehasonlítható, továbbá módszert ad a versenyzőknek az önfejlesztésre. Jóllehet a terepi edzéseket nem helyettesíti.

Fehér Ferenc az Élsport és Edzőbiztonság vezetője, MTFSz elnökségi tag előadásában a bajnokságok hét különböző versenyszámára való technikai felkészülés feladatait és lehetőségeit tekintette át. Részletesen elemezte a versenyszámok technikai jellemzőit. Majd szakszerű felkészítési módszereket ismertetett, megemlítve az életkori sajátosságokat is. A témát széleskörűen és rendszerezetten feldolgozó előadás akár a TF tájfutás szaktárgy anyagába is beilleszthető lehet. Mottó: A tájfutás iránti vágyat kell felkelteni!

Bozán György

BESZÁMOLÓ A 2015-ÖS SPORTÁGFEJLESZTÉSI TÁMOGATÁSOK FELHASZNÁLÁSÁRÓL

A Tájékoztató első számában idén is összefoglalót adunk közre az MTF SZ keretein belül működő sportágfejlesztési támogatási programok előző évi teljesüléséről és eredményeiről.

A tagdíjak és a rangsoroló versenyek nevezési díja után befizetett hozzájárulás felhasználását továbbra is szeretnénk átláthatóvá tenni. A záruló ciklus sportágfejlesztési tervének és a kiírt pályázatoknak megfelelő felhasználás minden olyan tájfun számára fontos lehet, aki versenyengedélyének kiváltásával hozzájárult a támogatási rendszer forrásainak megteremtéséhez. Az itt szereplő pályázatok részletei – kiírások, feltételek, kedvezményezettek listája – megtalálhatók az mtf sz.hu honlap adatbankjában.

Támogatási Program	Tervezett	Megvalósult
Edzőképzés támogatása	300 000	-
Edzők támogatása	7 500 000	7 500 000
Nyári edzőtáborok	1 000 000	1 000 000
Iskolai népszerűsítő programok	300 000	190 000

1. Utánpótlást nevelő edzők képzésének támogatása

A pályázat igénybevétele az elmúlt években valamelyest hektikusan alakult, a 2014-es csúcs részvétel után (amikor is öten vették igénybe a támogatást) 2015-ben nem volt igénylő. Tekintve a képzések több évre áthúzódó jellegét, inkább az elmúlt két ciklus egészére érdemes áttekinteni a támogatás felhasználását, és akkor elfogadható képet kapunk: 2006 óta összesen 18 személy vett részt a Szövetség által támogatott képzésekben, és közülük 13-an jelenleg is edzősködnék.

2. Utánpótlás edzők támogatása

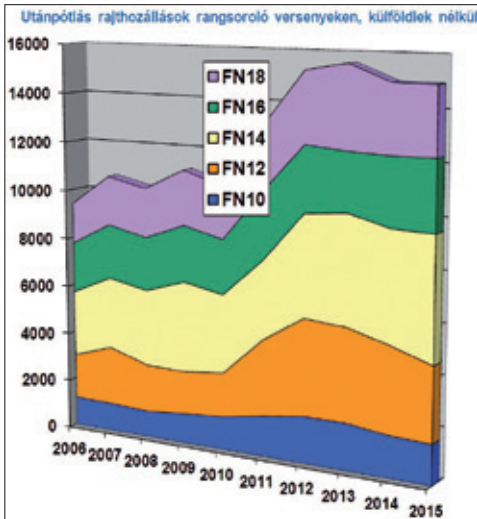
2015-ben az edzőtámogatási pályázatot csak minimális mértékben dolgoztuk át, a benyújtást és a beszámolást igyekeztünk a legnagyobb mértékben egyszerűsíteni. Egyetlen pályázaton belül két külön kategóriában értékeltük a tanítványok száma (létszám, rajthozállások, minősítés) illetve az élsport eredményesség (bajnoki pontok, Ifi EB, Junior VB) szerinti teljesítményt. A pályázaton 32 klub 51 edzője vett részt, örömteli, hogy ismét jelentkeztek új résztvevők: Biró Fruzsina és Kerényi Zsolt (VSE), Kiss György (KJS), Mauer Lajos (MSE), Pataki Gábor (PVS), Vörös Endre (HOD). A létszám alapú kategóriában, ahogy várható volt, jóval nagyobb volt a pályázók száma, ami a Sportágfejlesztési tervben kitűzött mutatók

szerint megfelel a céljainknak. Egyetlen olyan pályázó volt, akinél nem valósult meg a vállalkozás, ezért év végén a megítélt előleget vissza kellett vonnunk.

A grafikonból látszik, hogy a támogatásnak továbbra is jelentős hatása volt a rangsoroló versenyeken történt utánpótlás rajthozállásokra. Az össz. utánpótlás rajthozállások száma az előző évhez képest gyakorlatilag szinten maradt, ugyanakkor a pályázaton részt vett edzők tanítványai által teljesített rajthozállások száma még mindig nőtt, azaz a működő edzők még nagyobb mértékben vonódtak be a pályázati rendszerbe. A Sportágfejlesztési és Ifjúsági bizottság további vizsgálatokat is végzett a támogatás hatékonysága terén, amiből látszik, hogy nagyon magas – és klubonként óriási eltéréseket mutat – a 12-16 éves tanítványok lemorzsolódása. Két évenként a felét elveszítjük ebben a korosztályban a versenyzői populációnak (miközben az új tanítványok beáramlása egyensúlyban tartja az össz. létszámot), ami gyakorlatilag első számú korlátja az utánpótlás további, fenntartható növekedésének és a felnőtt korosztályba is átható növekedésnek. Ezt a további támogatások tervezésekor a következő sportágfejlesztési ciklusban figyelembe kell majd vennünk.

Klub	Név	Támogatás
BMG	Antal István	103 000
BTK	Ládi János	80 000
CSP	Gönczi Róbert	84 000
CSP	Laurinyecz Katalin	94 000
CSP	Móré Erzsébet	36 000
CSP	Samuné Nagy Katalin	19 000
CSP	Veres Zsolt	61 000
CSP	Zabagloné Váradi Margit	25 000
CSP	Korcsog László	65 000
DTC	Töbispné Várady Szilvia	115 000
DTC	Zsigmond Száva	358 000
ESP	Blézer Attila	146 000
ESP	Veres Imre	230 000
FLF	Bernáth Zsolt	87 000
GOC	Császár Éva	105 000
GOC	Juhász Júlia	133 000
GOC	Mézess Tibor Solyom	88 000
GOC	Tarsoly Róbert	77 000
HOD	Vörös Endre	84 000
HTC	Bán Sándor	148 000
KJS	Kiss György	65 000
MAT	Horváth Sándor	146 000
MCB	Paskuj Máttyás	129 000

MOM	Kisvölcsy Ákos	406 000
MSE	Mauer Lajos	59 000
NYK	Nagy-Kovács Ádám	62 000
NYV	Tölgyesi Tiborné	161 000
PAK	Kiss Gábor	105 000
PUS	Szerencsiné Csamangó Juszina	43 000
PVS	Viniczai Ferenc	386 000
PVS	Vonyó Péter	243 000
PVS	Pataki Gábor	56 000
SDS	Nagy Ákosné	123 000
SDS	Sramkó Tibor	266 000
SIR	Tőkés Árpád	72 000
SKS	Gömbös Gyula	146 000
SPA	Gyalog László	163 000
SPA	Gyalog Zoltán	459 000
SPA	Krasznai Orsolya	315 000
SZT	Dr. Kiss-Geosits Beatrix	148 000
SZV	Gera Tibor	318 000
SZV	Szencz Attila	130 000
TSE	Kéri Péter	65 000
TTE	Horváth Magda	130 000
TTE	Tóth Eszter	268 000
VHS	Németh Zsoltné	262 000
VSE	Biró Fruzsina, Kerényi Zsoltné	48 000
VSM	Szerencsiné Csamangó Juszina	70 000
ZTC	Erdős Gábor	123 000
ZTC	Fehér Ferenc	197 000
ZST	Galambos Erika	198 000

3. Utánpótlás nyári edzőtáborok

A nyári edzőtáborokra 11 tagszervezettől 9 tábor megrendezésére érkezett pályázat (azaz voltak

közösen pályázó egyesületek), melyeket a bizottság előzetesen mind elfogadhatónak tartott. Két tábor elmaradt szervezési okokból (FLF Abaliget és DCS Nyíregyháza). Az 1 millió forintos keretösszeget a korábbi évekhez hasonlóan létszám-arányos számítással osztottuk szét, figyelembe véve az edzőtábor hosszát és bentlakásos vagy otthon alvós jellegét. Az össz létszám 2015-ben 388 fő, az előző két évben 312 és 263 fő, tehát stabilan működő, sőt tovább növekedő programnak mondható. Az egy főre jutó támogatás 2577 Ft (2014-ben 3205Ft/fő, 2013-ban 3802Ft/fő). A beérkezett beszámolókból megállapítható, hogy az edzések igényesen megtervezettek, változatosak, általában OCAD-ben kitűzött feladatok voltak. A valóságtól eltérő pályázatokat sikeresen szorította vissza a beszámolás 3 éve bevezetett szigorítása: az edzések részletes dokumentálása, aláírt névsor és teljes létszámú csoportkép megkövetelése.

Rendező	Dátum	Helyszín	Létszám	Támogatás
NYK	jún.22-27.	Nyírtura	20	68 000
SPA	jún.29 - júl.03.	Ecseg	45	127 000
VSE	jún.29 - júl.03.	Nagykovácsi	35	49 000
ZTC	júl.31 - aug.04.	Sopron	50	141 000
PVS-SZV	aug.01-04.	Csákvár	83	187 000
KAL	aug.02-07.	Kaskantyú	14	55 000
BTK-VHS	aug.06-09.	Fenyőfő	45	101 000
GOC	aug.07-13.	Csörötnék	33	130 000
DTC	aug.11-14.	Bánkút	63	142 000

Zárult most egy elnökségi ciklus és vele párhuzamosan egy ötéves sportágfejlesztési terv, melynek keretében az itt bemutatott támogatási programok zajlottak. Merre tovább? A 2015 során kidolgozott új fejlesztési terv a létszámnövekedés és az utánpótlásfejlesztés területét továbbra is stratégiai jelentőségűnek tekinti, így – amennyiben ezt a közgyűlésen a klubok többsége megerősíti – a támogatási programok is hasonló keretek között folytatódhatnak. Személy szerint nagy eredménynek tartom, hogy 2010-től 2015-ig a támogatott edzőink körét 12-ről 51-re tudtuk növelni, visszahozva az aktívan működők közé egy csomó régi, már-már eltűnt tájfutót. Úgy érzem ez a pályázati rendszer, és a rajta keresztül közvetített értékrend és figyelem az elnyert összegeknél is nagyobb motivációt tudott nyújtani, mindenképp folytatásra érdemes.

Budapest, 2016.február 8.

Kovács Balázs, Sportágfejlesztési és Ifjúsági bizottság

CÉLUNK AZ ÚJABB NEGYEDSZÁZAD

Ismét konferenciát és könyvbemutatót rendezett a Sportágtörténeti Bizottság a Magyar Térképbarátok Társulatával (MTT) karöltve január 29-én délután.

Kiegészítő programként délelőtt a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum Térképtárát és a Magyar Katonai Térképészet Múzeumát lehetett meglátogatni, a nagy érdeklődés miatt csoportokra bontva zajlott mindkét, kitűnően sikerült bemutató. A Hadtörténetiben Jankó Annamária és jómagam fogadtuk az érdeklődőket, a másik helyszínen Maros Zsuzsa múzeumvezető és Rádler Mária kalauzolta mesterien a csoportokat. A kimaradt sporttársak kedvéért a programot hamarosan megismételjük, aki nem olvassa a tájfutó listát és érdeklődik, jelentkezzen nálam.

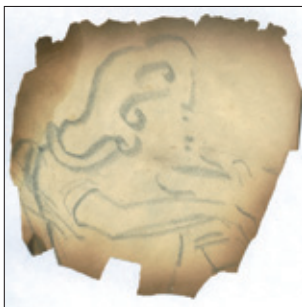
A délutáni összejövetel célja kettős volt: Bemutatni a most megjelent **Ripszám Henrik és a magyar tájfutás kezdetei** című könyvet, amely a Magyar tájfutás történetének első kötete, valamint, felkészülésként a második kötetre, felidézni vázlatosan az 1948–1972 közti időszak eseményeit.

Jankó Annamária, az MTT elnöke köszöntötte az egybegyűlt szépszámu közönséget, majd Grant Júlia előadása következett. Elbeszélése nemcsak a Ripszám-életrajz születéséről szólt, hanem a családfakutatás műhelytitkairól is mesélt igen érdekfeszítően. Ezt követően az est moderátora, a könyv szerkesztője, e sorok írója mutatott be pár különleges képet, amelyek valamilyen okból nem kerültek be a könyvbe.

Szünet után Scultéty Gábor, Felföldi Károly és Bozán György villantott fel egy-egy részletet az 1948–1972 közötti versenyek történetéből: a Balaton és Hungária kupáról, a Csongrád megyei eseményekről valamint a korai tájfutó térképekről hallhattunk. Az utóbbi prezentáció érdekessége egy újabb fordulópont az 1963-as évnék, mint a bemutatása volt, hiszen ekkor több fontos újdonság debütált, ami átvezetett a turista versenyekből a tájkezőzési futásba. Sváb László fantasztikus jelvénygyűjteményéből vetítette le a korszak termékeit és nyugozta le ezzel a közönséget. A megmozdulást még egy térképes előadás és jóízű beszélgetések zárták.

A frissen megjelent könyv első 100 példánya a másnapi gála első perceiben elfogyott, a második, javított lenyomat február végére készül el. Támogatói ár: 5 000–10 000.—Ft, normál ár: 3500.—Ft, kedvezményes ár (február végéig fizetve): 2500.—Ft. (Mindkét támogatói árat már többen választották, ezúton is köszönjük a segítséget!) A könyv átvethető: a Boróka kupa első napján és a február 28-i közgyűlésen, valamint március 1-től

az Animula könyvesboltban (Budapest II. ker. Bimbó út 184/b, nyitva H-P: 9–18 óráig). Futárral eljuttatjuk a könyvet bármely címre Magyarországon, előre fizetve 1200.—Ft, utánvétellel 1650.—Ft. A csomagolási költséget átvállaljuk. Fizethető átutalással Kiss Endre 50800104-11643452 számú bankszámlájára, „Ripszám” megjelöléssel; vagy készpénzben. Az első lenyomat birtokosainak a kiegészítéseket digitálisan vagy kinyomtatva juttatjuk el, ha jelentkeznek érte. A könyv azért lehet a tájfutók számára ilyen olcsó, mert az Elnökség jelentős támogatást szavazott meg a sportágtörténeti kutatásokra, köszönet érte. Ahogy a kötet utolsó oldalán olvasható, a történet második része terveink szerint egy év múlva megjelenik, Skerletz Iván és a magyar tájfutás története (1948–1972) címmel. A mostani kiadványhoz hasonlóan egyrészt felvázoljuk feledhetetlen főtitkárunk életútját, közülük műveit, valamint összefoglaljuk a negyedszázad tájfutó eseményeit.

Nilván sokakban felmerül a kérdés miért nem 1970, az önálló Szövetség megszületése a határvé? Ez egy nehéz kérdés, talán nincs is jó válasz. Ha mégis, akkor egyrészt a kerek 25 éves (záróévünk a harmadik kötetben 1996, Iván halála, a negyedik kötet 2020-ig szól), ha kis furfanggal, a határvévek beszámításával is. Másrészt ez is egy folyamat volt, aminek csak egy része 1970. január elseje, sok más is zajlott párhuzamosan. Ezért éreztem keményebb határvéket 1972. szeptember 12-ét, hiszen akkor

Jetrichovice mellett szinte egy pillanat (három nap) alatt lett minden más, mint azelőtt.

Igen fontos és eseménytelis időszakunk volt ez a 25 év, nehéz lesz a válogatás. Épp ezért egy bő digitális mellékletet tervezünk a könyvhöz, amiben a beérkező anyagokat (írások, képek, térképek stb.) teljes terjedelemben közöljük (az ésszerűség határain belül), ezek között akár teljes megjelent kötetek is lehetnek. Ehhez a munkához kutatókat, digitalizálókat, szerzőket keresünk, előképzettség nem szükséges. Különösen várjuk a jelentkezőket az örökversenynaptár előállításához, ez táblázatosan valamennyi eddigi tájfutó rendezvény főbb adatait tartalmazza (majd).

Az első kötet tapasztalatai alapján Szerkesztő Bizottságot állítunk fel, hogy a fontos döntések ne egy személyiek legyenek, vagy túl nagy körben tárgyalva szülessenek meg. A bizottságban is van meg a kiadó hely, aki kedvet érez a könyv formálásához, no meg párezer oldal figyelmes két-háromszori átolvasásához, ne habozzon megkeresni engem!

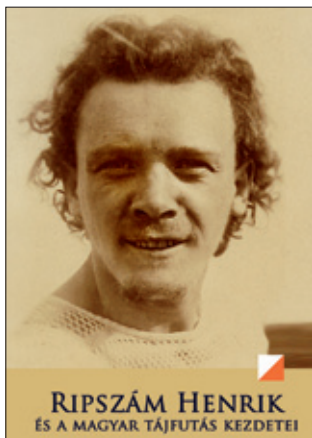
Hegedüs Ábel,

20-911-4014,

hegedus.abel@mail.militaria.hu

JÓ A KEZDET!

Ripszám Henrik és a magyar tájfutás kezdetei 1925–1948

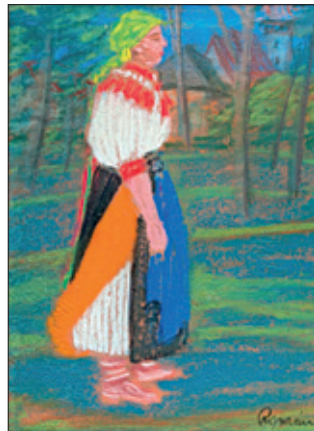
Már kézbe venni is jó érzés a könyvet. Életerős, tetterre kész fiatalember mosolyog ránk az elegáns, finom tapintású borítóról. Ő lenne hát Ripszám Henrik, akiben a tájfutás hazai meghonosítóját tisztelhetjük. Kalandos életút állt még ekkor előtte, hiszen a fotón még csak 22 éves volt. Az ezután következő hat és fél évtized hozott néhány fordulatot, bejárta az egész világot, tartalmas életet élt és mindeközben elhozta nekünk a tájfutást Skandináviából. A részleteket tessék a könyvben elolvasni.

Másodjára, a 150 oldalas könyvet átlapozva, az igen gazdag ábraanyag és szép külalak tűnik fel. Számtalan korabeli fénykép az egykori versenyekről, nagyon jó minőségű térkép-reprodukciók, Ripszám-alkotások és nem utolsósorban gyönyörű jelvények. Ha valaki csak nézegetni akar, már az is jó szórakozást talál magának.

Harmadjára a tartalom. Igen nagy feladatra vállalkozott Hegedüs Ábel szerkesztő és csapata, amikor elhatározták, könyv formájában foglalják össze a „tájékozódási sport” magyarországi kezdeteit. Igen, így írom, tájékozódási sportnak, hiszen a könyvből kiderül, hogy a 91 évvel ezelőtti kezdet lényegét tekintve ugyan szinte teljesen azonos volt a mai tájfutással, de aztán három verseny után kilenc év szünet következett. Csak 1935-től folytatódott a tájékozódási sport, „terepgyakorlatok” néven, viszont ez sokban különbözött a mai tájfutástól, valójában még versenynek sem nevezték, legalábbis a korabeli turistaság nem szerette ezeket versenyeknek nevezni. Szintidő volt, a sietést, úgymint a késést büntetőpontokkal sújtották, kérdésekre kellett válaszolni, a végén írásbeli jelentést kellett tenni és hasonlók. A sportág hazai történetének első negedszázadán kívül bőséges ismertetést olvashatunk a korabeli térképekről, azok sokszorosítási módjáról, a magyar

Kalotaszeg 1913

turistamozgalom kialakulásáról, a tájfutás európai elterjedéséről. A részletes Ripszám-életrajz (ifjúkor, háború, angliai évek, festőművész pályafutás) és a kutatás részleteinek kulisszatitkai mellett bőven jutott hely a másik nagy „alapító atya”, Berend Ottó életútjának és szerteágazó tevékenységének bemutatására is. Precíz, minden fontos apróságra kiterjedő jegyzetek, gazdag függelék, a terepgyakorlatok teljes táblázata teszi a téma iránt érdeklődők számára nélkülözhetetlen alpművé a könyvet. Számomra külön öröm a tucatnyi munkatárs alapos bemutatása.

Népviselet

Az utolsó oldalon már olvasható: folytatása következik. A következő, hasonlóan izgalmasnak ígérkező 25 év történetét bemutató második kötet egy év múlva várható. Kíváncsian várjuk, amint majd később a leendő trilógia harmadik kötetét, sőt remélhetőleg a jelenkorig elvezető ráadást is!

Kovács Gábor

BUDAPESTI TÁJFUTÓ NAPOK

Január 23-24-én a Budapesti Tájfutók Szövetsége az idén is megrendezte a Budapesti Tájfutó Napokat. Szombat délelőtt a Diák Teremtájfutó Bajnokságra, majd közvetlenül utána a TrailO szakág teremhajtnokságára, délután a Szenior találkozóra, este a Bajnokok vacsorájára került sor. Vasárnap délelőtt koszorúzás, majd a Ripszám Henrik emlékverseny zárta az esemény-sort.

Pontfogás

Teremtájfutó Bajnokság

Az idei Diák Teremtájfutó Budapest Bajnokság a tavalyihoz hasonlóan

Egy eldugott pont

a Gazdagréti Csíkihegyek Általános Iskolában került lebonyolításra. A pályakitűző ismét Bakó Áron volt. A több mint 100 induló egy igen kellemes délelőtti tornatermi tájfutó rendezvényen vehetett részt, melyet már 10. alkalommal rendezett meg a Budapesti Tájfutók Szövetsége.

Szenior találkozó

A szombat délutáni eseményre a tavalyihoz hasonlóan a Magyar Sport Házában került sor, ahol Bugár József elnök ismertette a BTF SZ aktuális információit, majd átadta a Budapest Tájfutó Sportjáért díjat Lux Ivánnak több évtizedes versenybírói, térképelyesbírói, a Sportident rendszer hazai bevezetése érdekében kifejtett önzetlen munkásságáért. Ezután Kármán Katalin, a svédországi szenior VB ezüstérmese tartott érdekes előadást a WMOC eseményeiről, a terepekről, pályákról. Ezt követve Harkányi Árpád egy tematikus előadás keretében ismertette a feleségével, Zárug Zitával együtt teljesített kerékpáros világmérföldi út élményeit.

Díjak átadása

Szombaton este a BTF SZ elnöksége az idén is meghívta egy vacsorára azokat a fiatalokat és edzőket, akik az elmúlt évben országos bajnokságot nyertek. Ebben az évben Bugár József és Mets Miklós szervezte-szponzorálta a Trattoria Étteremben tartott Bajnokok vacsoráját.

A Budapest Tájfutója díjat az alábbi versenyzők kapták:

N16: **Sárközy Zsófia**, MOM, edzője: Kisvölcssey Ákos; N18: **Gárdonyi Csilla**, MOM, edzője: Kisvölcssey Ákos; F16: **Ormay Mihály**, SPA, edzője: Gyalog Zoltán; F18: **Dalos Máté**, TTE, edzője: Horváth Magda; Budapest Tájfutó Sportjáért díjat kapott: **Lux Iván**

Lux Iván átveszi a díjat

A találkozó résztvevői

„Jó Tanuló, Jó Tájfutó” pályázat eredménye

A Bajnokok Vacsoráján vehették át Dr. Fekete Jenő Györgytől az egyetemi hallgatók a „Jó tanuló, jó tájfutó” okleveleket. A tiszteletbeli elnökünk által alapított Díjat 2015-ben Weiler Virág és Sulyok Ábel kapta, mindketten a BME hallgatói és a Tabáni Spartacus versenyzői. Az „Ezüst Futócipő” Díj birtokosa 2015-ben Ormai Mihály (Tabáni Spartacus SKE) lett.

Ripszám Henrik emléktárgy

Ebben az évben két pálya állt a versenyzők rendelkezésére. A hosszú pálya alapvetően a 2014-ben debütált nyomvonal a Hármashatár-hegyen, minimális módosításokkal. Légvonalban 7,3 km, 5 ellenőr-

„Jó tanuló, jó tájfutó” pályázat díjazottjai

Koszorúzás

zőponttal. Útvonalválasztástól függően a tényleges táv 9,7-10,8 km, a szint 380-495 m között váltakozhat. A rövid pálya első sorban ifjúsági és szenior versenyzők számára készült. Légvonalban 4,6 km, 5 ellenőrzőponttal. Útvonalválasztástól függően a tényleges táv 6,2-6,8 km, a szint 220-270 m között váltakozhat. A két pálya teljesen különböző pontokból állt, így akár két pályát is lehetett teljesíteni. Az eredménylistát a mellékletben lehet megtekinteni. Még a verseny előtt került sor az első magyarországi tájfutóverseny emlékére állított emléktábla megkoszorúzására. A koszorút Bugár József, a BTF SZ elnöke és Scultéry Márton főtitkár helyezte el.

Fotók: Máthé István,
Dr. Fekete Jenő, Jenővári Gabriella

A Budapest Tájfutója díj nyertesei

Az év tájékozódási futói

2015-ben a felnőttek között az Év Tájfutója címet Gyurkó Fanni (Silvanus SE) és Bakó Áron (Tabáni Spartacus SKE) nyerte el. Mindkettőtöknek gratulálók a megtisztelő címhez!

Milyen érzés az Év Tájfutója cím elnyerése?

Gyurkó Fanni: Nagyon örülök a címnek! Kár, hogy nem tudtam ott lenni a díjátadón!

Bakó Áron: Nagyon örültem neki, úgy éreztem, hogy feltette a koronát a 2015-ös évemre. Persze emellett tudom jól, hogy bőven van még hova fejlődni, de azért tudtam élvezni ezt a sikert.

Hogy telik az idei alapozás?

Gy.F.: Meglehetősen jól telik az alapozás, csak egy olyan hét volt, amikor hóban kellett futnom, azon kívül rendesen tudtam edzeni. Végigcsináltam az itteni (skóciai) mezei futó szezon, de a skót mezei OB még hátravan! Ezek a mezeifutó-versenyek 5-6 km körüliek, sokszor térdig érő sárban és elég kemény, de rövid emelkedőkkel. Ez főleg az 1500-as futóknak kedvez, így általában az utolsó 1-2 km-en tudok értékes helyeket előrejenni. A mezei OB 8 km, szóval az jobban fekszik nekem.

Természetesen a nagy cél az április végi London maraton. Ha ott jól futok, akkor az utazók között lehetek az olimpiára. Csak összehasonlításképp: tavaly ilyenkor sérült voltam, most meg szinte minden edzésen jól megy a futás, úgyhogy ha nem jön közbe semmilyen nagyobb betegség vagy sérülés, akkor minden esélyem megvan rá, hogy jól teljesítsek Londonban.

B.Á.: Szerintem jól mennek az edzések, idén megint változtattam az edzéseimen, annak megfelelően, ahogyan másfél éve elterveztem. Ugyanis a tavalyi évet a gyorsításra szántam, az ideit pedig a sebesség terepre való átvitelére. Szerencsére nem voltam sérült, még csak egy napot sem, és komolyabb betegség sem hátráltatta a felkészülésemet.

Mennyit és mit edzel egy átlagos héten? Van-e segítség a felkészülésben?

Gy.F.: 150- 160 km-t edzek hetente, de nemrég voltam edzőtáborban a svéd tájfutó klubommal (IFK Mora), ahol 170 km fölött futottam. Hetente egyszer próbálok atlétika pályán futni, ehhez néha van segítségem, de a legtöbb edzést egyedül csinálom. Nem könnyű olyan embert találni, aki futna

velem 7-8x1600 m-t a pályán vagy 35 km tempót. A tájfutást se hanyagolom. Kéthetente vannak éjszakai edzőversenyek, amin rendszerint elindulok, és mostanra már megszerettem az éjszakai tájfutást.

B.Á.: Az edzéseimet alapvetően három, néha négy részre lehet bontani. Az első a gyorsító/ gyorsaság megőrző munka, amelyet hétfőn és csütörtökön végzek a BEAC atlétáival, köztük Csere Gáspárral, aki már tavaly megfuttatta az olimpiai maratoni szintet. Itt hétfőn van egy 10-12 kilométeres iramfutás, csütörtökön pedig egy résztávós edzés a SYMA csarnokban. A második részlet a terepi munka, amit kedden és szerdán végzek a KFKI-nál. Itt állandó társaim a Sparis fiatalok és csapattársaim, valamint Gösswein Csaba. Velük kedd este tereprésztafolyók, nem csak a kellemes részeken, szerda este pedig egy hosszabb folyósós pályát futunk. A harmadik részlet az érdemi tájfutás, ami hétfőn van. Vagy a Budapest környéki edzéseken veszek részt, vagy edzőtáborban vagyunk, de nemsokára elkezdődik a versenyszezon is. Ezeken az edzéseken mindig előre eldöntöm, mit akarok gyakorolni. A zárójeles negyedik rész pedig a ritka pénteki tornatermi edzés, ahol erősítünk, mozgás koordinációs gyakorlatokat végzünk és természetesen játszunk. Ez kilométerben 75-100. időben 8-12 óra körül

kilométert futottunk és egy keveset tájfutottunk is. Aztán januárban a Spari fizikai edzőtáborában voltam, ahol nagyon komoly technikai edzések voltak és szerencsére nem volt hó, így remekül sikerült. Ezen kívül is tartottunk idén két egyéb hétvégi edzőtábort. Nemsokára pedig jön a Mecsek.

Mik a terveid 2016-ra?

Gy.F.: Jelen pillanatban elég nehéz tervezni, amíg az olimpia függőben van. Ennek ellenére szeretnék részt venni az Európa-bajnokságon, Csehországban. A világbajnokságon való részvétel még az olimpia függvénye. Jó lenne mindkét helyen rajthoz állni, mert az idei svédországi VB a kvalifikáció a világtérképekre. A 2 legjobb férfi és női eredmény sprinten és középtávon számít be, valamint a sprintváltó. A legjobb 13 nemzet küldhet versenyzőket. Ez a kvalifikációs rendszer nagyon kedvező számunkra, és ha mindenki jól fut, nagy esélyünk van a kijutásra.

Mindenestre úgy érzem, hogy akár olimpiával, akár anélkül ez egy jó év lesz!

B.Á.: Idén természetesen a miskolci Főiskolás VB lesz a legfontosabb versenyem, ahol a váltóra és a hosszútávra koncentrálok. Helyezést nem tudok/ akarok mondani, de mindenképp az élmezőnybe várom magunkat. Ezen kívül a Cseh Európa-bajnokság az a verseny, ahol szerintem jó esélyeim vannak kiemelkedőt futni nemzetközi szinten, és nagyon remélem, hogy egy erős váltót is sikerül összeállítani. Hazai versenyekre tekintve, nagy cél, hogy idén is sikerüljön az összes 21-es csapatversenyt megnyerni, és ezen kívül még az ONEB az, amit már régóta meg szeretnék nyerni, így arra biztosan nagyon fogok készülni. Viszont sokat csak edzésként fogok teljesíteni, köztük a hosszú távú OB-t is, mert egy ilyen verseny után szerintem nagyon sokáig nem lehet érdemi edzőmunkát végezni, és túl közel vannak eléggé fontosak, mint a válogatók és az EB.

Mit szeretnél még elmondani az olvasóknak?

Gy.F.: Idén szerencsére részt tudtam venni a Hungária Kupán (amit Fanni meg is nyert N21E-ben – a szerk.), ami egyrészt a versenyek miatt jó élmény volt, főleg az első napi térkép és terep tetszett. Másrészt sok pozitív kommentet kaptam a többi tájfutótól a VB szerepléssel kapcsolatban, meg úgy egyébként, ami nagyon jól esett.

B.Á.: Szeretném megköszönni mindenkinek, akik eddig bármikor támogattak a tájfutó fejlődésében, nélkületek nem tudtam volna idáig eljutni!

Sok sikert kívánok a céljaitok eléréseihez!

Hegedűs Béla

van, a felső határ, ha edzőtábor van. Senki ne ijedjen meg, hogy milyen keveset edzek, nekem nem célom a kilométerek gyűjtése, inkább a minőségre törekszem.

Voltál-e edzőtábor(ok)ban? Milyenek voltak a körülmények?

Gy.F.: Januárban a svéd tájfutó klubommal voltam edzőtáborban Spanyolországban. Főleg a fizikális edzéseken volt a hangsúly, de csináltunk 1-2 tájfutó edzést is. Jó volt kicsit napsütésben és melegben futni a skót ködös, nyirkos idő helyett. A svédek -27 fokok hidegből jöttek, szóval igazából én nem panaszkodhatok!

A tavalyi biztató 18. helyem a VB sprinten jó motiváció arra, hogy egy ideig a sprint felkészülést helyezzem előtérbe, főleg, hogy 2019-ben sprint világbajnokság lesz. A sprint világbajnokságon a már megszokott sprint és sprintváltó mellett, lesz egy harmadik szám, ami most úgy néz ki, vagy egy középtáv (vagy városi tájfutás) jellegű sprint vagy egy kieséses sprint. Igen, már most 2019-ről beszélék! Szerencsére nem vagyok egyedül ezzel a gondolkodásmóddal, a brit sprint csapat minden hónapban szervez egy rövidebb edzőtábort, amin én is részt vehetek. Ezeket az edzőtáborokat a versenyzők maguk szervezik. Motiváló olyan emberekkel edzeni, akik komolyan veszik a sprintet. Legtöbbjük nem is edz erdei számokra!

B.Á.: A 2015-ös év végén a DTC repáshutai fizikai edzőtáborában vettem részt, ahol rengeteg

VALAHOL EL KELL KEZDENI...

Kiskunhalasi edzőtábor

És mi mindig ugyanott kezdjük. De nincs is ezzel semmi baj, az örökké változó világban kell egy biztos pont, ahol megkapaszkodhat a test és a szellem, szárnyait kibonthatja és egy erőt gyűjthet a következő akadályra. Kiskunhalas a tájfutók biztos kapaszkodója, ráadásul naptár sem kell hozzá, ha megérkezik Gera Tibi toborzó levele, már tudjuk, hogy megint eltelt az év, ráadásul január következik, tehát az alapozást is tragikus hirtelenséggel el kéne kezdeni. Három nap a halasi ősmaszívumban oázisként emelkedik ki a térképtmentes tél, messze elnyúló sivatagában. Ez persze azt jelenti, hogy boldog boldogtalant magához csábít fülbemászó dalával a homokdűnék szirénje, de ennek is megvan az a varázsa, hogy a későn ébredő alapozók is megtalálhatják a maguk áldoztatát a tájfutó tápláléklánc alsóbb szintjein, és mindig van kinek begyűjteni a skalpját. Aki meg alul van, az vérezzen is, itt még az is élvezet. A válogatott háza táján anno élt egy mára már kikopott hagyomány, miszerint a péntek délutáni edzés zárófelvonásaként csordába verődve, közösen futunk vissza a szállásra, kockáztatva a Bernáth Lajos Kollégium meleg vízkészletének korlátozott mennyiségét, hisz miféle edzőtábor az olyan, amin beérjük a 10-12 km-es napi penzummal. Esetleg egy jakutföldi tőzeglámpában. Nos, ez a hagyomány addig rendben is volt, amíg a nyitókonzertnek a Pirtó-Zsana (egyesek szerint „Dzsana”) agglomerációs kettős adott otthont, a tavalyi

Tázlár már nagyobb étvágyat kívánt a szokások rabjainak, az idei Bócsa viszont lényegében Észak-Magyarországhoz tartozik, ami fel is adta az utolsó kenetet a tradíciónak.

De ha már Bócsa, nézzük a jó oldalát. Az utánpótlás ingerfalánkságának ellensúlyozására nincs is jobb terep, mint a borókás e kis veteményes tündérkertje. Dénes Zoli rögtön egy sávós és egy sárga-fekete színben retardált pályával kószoltatta meg a 2018-as JWOC egyik lehetséges edzőterepén az aspiráló ifjúságot. Ahogyan azt kell. A saját halálsikolyomon kívül másét nem hallottam, ami a délutánra 80 főre duzzadt kontingens tekintetében mindenképp pozitív bizonyítvány. De ami még ennél is fontosabb, hogy Zalaegerszegtől Miskolcig, Salgótarjántól Pécsig odarajzottak azok, akik télen sem rebellisek technikai edzésekkal szemben, hisz az

eredményes nemzetek sem tétlenkednek ilyen téren, amikor épp nem ér sügyig náluk a hó. Fontos, hogy a Kárpátok medencéjében se feledkezzünk meg erről.

Szombaton fentebb említett slágerlistás Pirtó-Zsana duettel folytattuk a homokozást. Előbb, egy még tovább butított domborzi festmény, utóbb a rövid pályák, gyors pontfogásai készítették ehhez hasonló deviáns vigyorokra a társaságot, mint Mátét emitt.

Hogy a szombat este se a retrográd menzai alapzaj nosztalgikus koncertjével záruljon, arról Boxi 1 órás expozéja gondoskodott, ami a klasszikus elméleti tájfutás technikai alaptéziseinek sarokpontjai mentén vezetett, és amit egyébként a téli fedettpályás tréningeknél optimális esetben 180-as pulzus mellett kívánatos megoldani, miközben a ráknboruló svédsekreány okozta tarkóvérzésünket próbáljuk elállítani a zsámoly bórhuatának kezünkben maradt darabjaival.

Vasárnapra a megszokott tömegrajtos farstaedzés

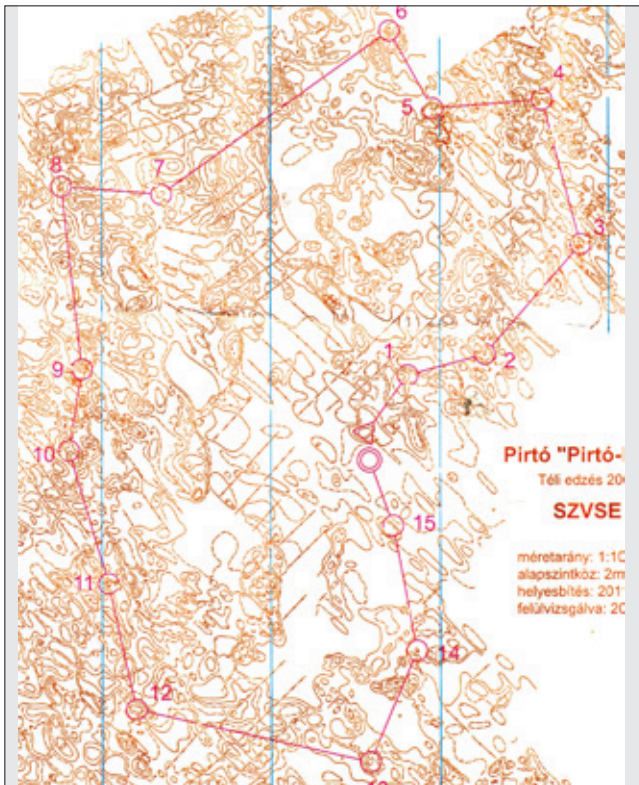
EDZŐTÁBOR

maradt, és ennek keretein belül kergettük szét az izsáki fauna-birodalom későnkelő egyedeit, miközben Dízel kéjes vigyorral mustrálta a 3 átfutópont közti tanácstalan tekintetek erdejét. Hát milyen egy jó edző, ha nem ilyen?

A pécsi folytatás előtt ennyi szellemi beöntés éppen elég is volt, dolgunk bevégeztetett.

Ha most valaki a csattanó reményében pörgette végig ezeket a sorokat, az mostanra már jókora zsákbamacskát húzott. Ennek a kis gondolatcsokornak, vagy amorfi cikkféleségnek nem volt célja semmi új üzeneteket célba juttatni, se bulvármocsár mélységekbe elkalauzolni az olvasót, épp ellenkezőleg, az állandóság tájfutó galaxisának a közepén ragyogó Kiskunhalas örökkévaló dicsőségét szimbolizáló hívtam életre, hisz ő mindig itt lesz nekünk, és mi megyünk.

Zsebe Isti

MIVEL VÁR A NÓGRÁD NAGYDÍJ ÁPRILISBAN?

• Jubileumi versennyel. Épp 10 éve volt az első Nógrád Nagydíj, és most lesz a tizedik. Hogy is? Normál, évenkénti rendezvény esetben 10 évvel az első után már a tizenegyediknek kellene jönnie. Igen ám, de tavaly kimaradt, a Nógrádi Hungária Kupát rendeztük helyette. Ezért lesz most a tizedik.

• Ha már a tavalyi Hungária Kupát említettük, a szombati közép- és a vasárnapi normáltávú futamot az akkori 1. nap terepén rendezzük, de most keletről, Mátraszele felől megtámadva. A terepről készült térkép „Az év tájfutó térképe” díjat kapta, és most még tovább bővül 2-3 négyzetkilométernyi új területtel, sok helyen a tavalyihoz hasonló cizellált oldalakkal.

• Szintén a tavalyi Hungárián, az 5. napon sokan futhattak egy fennsíki réten. Rövidebb ilyen szakasz idén is lesz a vasárnapi normáltávú pályákban, de míg a tavalyi bazaltfennsík úgy 2 millió éve keletkezett, az idei fennsíkkunk az ország egyik legfrissebb terepe, alig 30 éves! A negyed négyzetkilométernyi fennsík ugyanis egy

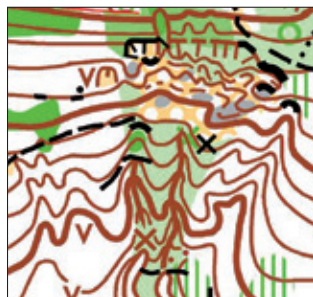
külszíni fejtés (szénbánya) nyomán, az egykor 375 méter magas Tordas-tető 335 méter magasságra történő lebányászásával keletkezett 1978 és 1985 között, ma lölegetőnek használják.

• 3 nap alatt 6 különféle futamon lehet rajthoz állni, ebből 2 éjszakai, 4 nappali. Lesz két mikrosprint és a szokásos 3x3 váltó is.

• A péntek esti éjszakai pályái a salgótarjáni Tóstrand környéki technikás terepen vezetnek majd.

• A szombati középtávú futam válogató verseny a junior és felnőtt kategóriákban.

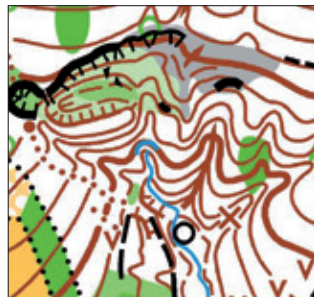
• Két mikrosprint: szombat este a Tarjáni Gyermektáborban, vasár-

nap napközben a mátraszelei cölterület környékén.

• A 3x3 váltóra teljesen új térkép készül új terepről, egy elhagyott meddőhányó és a Zagyva völgye is rajta lesz.

• Utánpótlást nevelő kluboknak ötödik alkalommal írjuk ki az Ifjúsági Találkozót, pénzdíjazással. Részletek a versenykiírásban. X. Nógrád Nagydíj – 2016. április 1-3. - Salgótarján-Mátraszele – Nem áprilisi tréfa!

EJTŐERNYŐS HONVÉDELMI ÖTTUSA

A versenyszámok: úszás, lövészet, kézigranát célba dobás, tájékozódási futás, katonai ejtőernyőzés története és ejtőernyős anyagismeret.

A Magyar Ejtőernyősök Bajtársi Szövetsége és az Ejtőernyősök Szolnoki Szervezete 2014-ben a Honvédelmi kötelékhez kapcsolódva első alkalommal megszervezte az „Ejtőernyős honvédelmi öttusa” országos versenyt Szolnokon az MH 86 Helikopter bázis területén. A rendezvény célja: az általános iskola 5-8-ig évfolyam és középiskolai évfolyamok tanulói részére honvédelmi ismeretek átadása. katonai pálya és az

önkéntes tartalékos toborzás iránti érdeklődés felkeltése valamint ejtőernyős utánpótlás feltérképezése.

2015-ben a második alkalommal meghirdetett versenyre is jellemző volt az országos jelleg és tovább bővült, mivel újabb települések diákjai jelentkeztek.

2016-ban ismét megrendezésre kerül a verseny Szolnokon az MH 86 Helikopter bázis kijelölt területén. A verseny ideje: 2016. április 27 – 28. (két napos)

A résztvevők beérkezése este 19.00 óráig, teszt kitöltése 20.00 óráig. Szállás a bázis területén, másnap a négy technikai szám teljesítése. Reggeli és ebédet biztosítunk.

Az ejtoernyosoksz@gmail.com email címen, további információk kérhetők. Előzetes jelentkezés esetén felkészülési kérdéseket, tanácsokat küldünk.

Szabovik Zoltán István
06-30/8155725

RÖVIDTÁVÚ BAJNOKSÁGOK 2016

Jócskán kijutott a jóból 2016-ban Heves megyének, ugyanis idén több Országos Bajnokság szintű tájékozdási futó rendezvénynek lesz házigazdája a térség.

Mi – a Salgótarjáni Dornay SE és a Gyöngyösi Tájfutó Klub közösen – az időben későbbi, Rövidtávú Bajnokságokra várjuk majd a megmérkőzni vágyókat. Az addig hátralévő bő fél évben egy pár részes csalogató-sorozatban szeretnénk minél több kedvet csinálni a részvételhez.

A kiírás lassan végleges formát ölt, hamarosan publikáljuk is. Annyit azonban már e nélkül is mindenki kideríthetett, hogy az idei évben egyetlen kétfordulós Országos Bajnokságként megrendezésre kerülő Rövidtávú Egyéni küzdelmeknek Gyöngyös ad otthont szeptember 10-én, majd másnap, vasárnap a Rövidtávú Váltó OB-n a sor, Mátrafüreden. A területről valamivel részletesebben a terepeltitások adnak majd pár napon belül tájékoztatást, addig viszont szeretnénk mindent a legnagyobb titokban tartani.

Amit viszont nagy örömmel jelenthetünk be, és reméljük, ezzel még több idősebb korú versenyző szimpátiáját sikerül megnyernünk, hogy a 2016-os évre elfogadott Bajnoki Szabályzat szerint a legtöbb senior kategóriában a rövidtávú versenyformában 50 %-kal hosszabb győztes idők kerültek bevezetésre.

A verseny elsődleges célja természetesen az, ami majd olvasható lesz a fentebb emlegetett kiírásban: „az Országos Bajnoki címek és helyezések eldöntése”. Ezen túlmenően azonban célunk még a város és a körnvek lakóihoz köz-

lebb hozni kedvenc sportágunkat, a tájékozdási futást, valamint a tájfutó társadalomnak is szeretnénk megmutatni Gyöngyöst, „a Szőlő és Bor városát”, annak kulturális értékeivel, hiszen amikor legutóbb, kettő éve itt járt a Hungária Kupa közel 1000 fős tömege, a „Mátra fővárosa” pont kimaradt a versenyprogramból. Az egyik ilyen megtekintésre érdemes épület, városunk egyik nevezetessége, a mellékelt képen látható Szent Bertalan-templom. a gyöngyösiak által

csak „Nagytemplom”-ként ismert épület, amelynek méretes főhajója mellett tornyai sem apróak: 52 méter magasságban törnek az ég felé, ezek a megye 3. legmagasabb templomtornyai. No persze, ez csak a háttérben állóakra igaz. A verseny melletti programajánlatokról is, mint ahogy azon újtásokról, amelyekkel a versenyre Nektek, leendő résztvevőinknek készülünk, a későbbiekben szólunk még.

**Rendezőség
Fotó: Pintér Ábel**

PARETO-ELVE AVAGY A 80-20 SZABÁLY

Élsportolóknál egyáltalán nem ritka, hogy naponta kétszer két órát edzenek. Arthur Lydiard a múlt század közepén heti 100 mérföldet írt elő olimpiai bajnok futóinak. Emil Zatopek fokozatosan emelte napi edzésadagját addig, hogy rendszeresen képes volt 20*200, 20*400, 20*200 métert futni az ismétlések közötti 200 m pihenő kocogással, vagyis alkalmanként összesen 28(!) km-t.

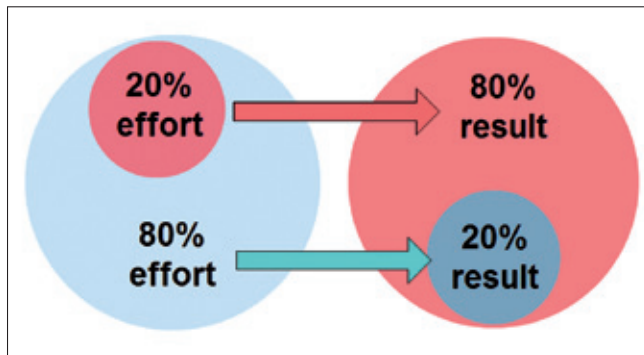
Ha az élmezőny szintjét akarjuk elérni, akkor nekünk is hasonló edzőmunkát kell végeznünk. De mit tegyünk, ha közönséges halandóként csak kevesebbet tudunk vagy akarunk a futásra áldozni vagy egyszerűen csak nem nyertük meg a genetikai lottón a főnyereményt, mint a világbajnok „félistenek”? **Hányszor eddünk? Mennyit fussunk? Milyen intenzitással?** Válaszokért fordulhatunk Paretohoz is. Vilfredo Pareto (1848-1923) olasz közgazdász és szociológus a jövedelmek eloszlását kutatta és azt állította, hogy a megtermelt javak 80%-a a társadalom leggazdagabb 20%-ához kerül a társadalomra jellemző vagyoneelosztás során. Általánosítva Pareto-elvnek, más néven 80-20 szabálynak nevezték el azt a gondolatot, miszerint általában a következők mintegy 80 százaléka az okok mindössze 20 százalékára vezethető vissza.

Például

- a bajnoki pontversenyben az egyesületek 20%-a szerzi meg a pontok 80%-át.
- a versenyző teljesítményének 80 százalékát az edzőmunkájának 20 százaléka eredményezi.

bemelegítés majd utána a leveztetés. Egészen kellemes intervallumos edzésnek tűnik. Ehelyett futatunk 8*400-at vagy 4*800-at is.

- Napi két edzés heti 14 alkalmat

Lássunk néhány példát arra, hogy valóban igaz-e a hosszútávfutásban és a tájfutásban az, hogy **az erőfeszítések 20%-a hozza az eredmények 80%-át!** Milyen edzőmunkát jelent az élsportolók terhelésének 20%-a?

- Napi kétszer két óra edzés hetente 28 órát tesz ki, ennek 20%-a 5,6 óra. Vagyis heti 5-6 óra edzés, ami nem is tűnik sem hihetetlennek, sem teljesíthetetlennek, sem szokatlanoknak.
- Heti száz mérföld 161 kilométert jelent. Ennek 20%-a heti 32 km. Ez is viszonylag könnyedén teljesíthető. Száz mérföldnél jóval többet is lehet és szoktak rendszeresen(!) futni. Maratonfutóknál gyakran előfordul, hogy pusztán a heti hosszútávfutásuk is legalább 40 km. Hadd említsem meg, hogy élvonalbeli ultrafutók 12 órán belül futnak 100 mérföldet és 24-órás versenyen több mint 170 mérföldet tesznek meg. Ezt az iramot persze nem tudják egy hétig tartani, 6-napos versenyen csak néhány ultrás jut 600 mérföld fölé.
- Zatopek edzésadagjának 20%-a így fest: 4*200, 4*400, 4*200 m, az ismétlések között 200 méteres kocogással és természetesen előtte az elengedhetetlen negyedórás

jelent, ennek egyötöde 2,8 darab, kerekítve 3. Ez is hihetőnek tűnik, de én inkább ennél kicsit többet, heti átlagban 3-4-et javaslok. Ebben az esetben nekem nem tetszik Pareto-elv. Mondhatnám azt is, hogy maga a Pareto-elv is csak az esetek 80%-ában érvényes, de a cikk végén pontosabb feltételeket sorolok föl.

- A francia élvonalbeli tájfutók 6-700 órát edzenek évente és ennek harmada-fele térképes technikai edzés. A speciális, sportági sajátosságoknak megfelelő edzésnek 20%-a körülbelül heti 40-80 percet jelent terepen. A szervezési, utazási és költségzempontokat figyelembe véve talán az tűnik leghatékonyabb kényszermegoldásnak, ha magukat a kisebb jelentőségű tájfutó versenyeket tekintet technikai edzésnek. Viszonylag hamar így is azt fogod tapasztalni, hogy gyakran utazol unalomig ismert terepekre, de cserében biztos lehetsz abban, hogy egy igazi verseny sokkal jobb stimuláció egy technikai edzésnél. A másik megoldás az egy-két hetes edzőtábor, ha van rá lehetősége a klubodnak.

Megvizsgáltuk az edzés három legfontosabb mérőszámát: a gyakorisá-

gát, terjedelmét és intenzitását illetve a technikai edzéseket és ezekben az esetekben szerintem egészen jól alkalmazható a Pareto-elv.

A Running USA non-profit szervezet összeállította az amerikai utcai futók profilját. 2012. augusztus-december között több mint harmincezer utcai futó töltötte ki az internetes kérdőívüket és átlagosan a kérdések 81%-ára válaszoltak. Szegény Pareto 80-20-at várt volna és nem 81-19-et.

A runningusa.org oldalon közzétett 2013 State of the Sport - Part I: „Core Runner” Profiles tanulmányból néhány adatot az alábbi táblázatban foglaltam össze:

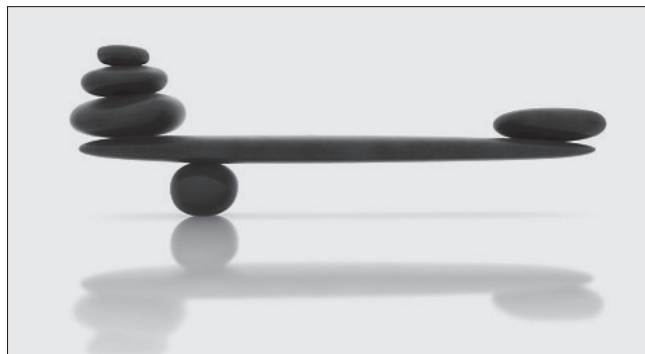
Ne felejtsük, hogy a felmérés arról szól, hogy milyen az átlagos futó és nem arról, hogy mennyi az a minimális vagy optimális edzőmunka, amivel már viszonylag sikeresen

futók vagy ösztönösen vagy tudatosan vagy kényszerből önkéntelenül is igazolják a Pareto-elvet.

Edzd okosan!

Legyen átgondolt edzésterved! Tartsd be a legfontosabb edzés-

elég azt a legalacsonyabb iramot választani, amelyikkel már eléred vagy jól megközelítet a maximális pulzusszámot. Megéri-e fölöslegesen gyötörni magadat? Ismerd a gyengéidet! Itt fejlődhetsz a legtöbbet. Amiben

Profil	férfi	nő
30425 válaszadó	43.6%	56.4%
Életkor (év)	43.8	39.3
Hány éve fut?	13.6	9.6
Hány versenyen indult az előző 12 hónapban?	8.0	7.1
Futott már maratont	65.9%	49.2%
Legalább 4 órát fut hetente	72.4%	66.8%
Mind a 12 hónapban fut	78.5%	76.1%
Heti edzésszám	4.1	3.9
Heti táv (km)	41	32.5
Kedvenc távja a félmaraton	38.1%	42.5%
Tömeg (kg)	79.1	63.6
Magasság (cm)	179	165
Testtömegindex BMI (kg/m ²)	24.7	23.3

elboldogulhatunk a versenyeken. Az amerikai futók negyede-harmada még négy órát sem tölt el edzéssel, ők inkább csak azt a minimális célt tűzik ki, hogy célba érjenek a rövidebb távú versenyeken. A heti négy óránál többet futók inkább valamilyen egyéni optimumra törekednek. Az edzéssel töltött idő, a heti edzések száma és hetente futott kilométerek így is hasonlíthatnak a 80-20 szabállyal kapott értékekhez. Úgy látszik, a

elveket: rendszeresség, fókuszosság, változatosság, könnyű és nehéz napok váltogatása!

Minden edzésednek legyen célja!

Ha az állóképességedet akarod növelni, akkor igazodj ahhoz a közismert szabályhoz, hogy egy hosszútávú futó edzésadagjának 80%-a könnyű futás legyen és csak 20%-a legyen a tejsavköszöb-sebesség intenzitása környékén vagy afölött. Hohó! Hiszen akkor az idő is 80%-ot visz el és nem 20-at! Igaz, de erőfeszítésben ez mégis 20% körüli terhelést jelent, mert ilyenkor könnyedén, lazán, beszélgetős iramban futsz és a következő edzésig teljesen regenerálódasz. Érdemes-e fölöslegesen kikerülni az edzési komfortzónából?

Ha az edzés célja a tejsavköszöb-sebesség fejlesztése, akkor nincs értelme a laktátzóna fölötti intenzitással futni, hanem elég a zónába beletalálni, mert a kívánt hatást így is eléred, sőt csak így éred el. Választanál-e kényelmetlenül kemény iramot, ha a kényelmesen kemény iram is célhoz vezet?

Ha a maximális oxigénfelvétel növelése az edzés célja, akkor

amúgy is jó vagy, ott már csak kisebb tér nyílik a javulásra.

Mikor érvényesül a Pareto-elv?

Általában akkor, ha

- valamit sok komponens határoz meg
- nincsen közöttük domináns (amitől a többi összetevő erősen függ)
- az átlagos értéktől körülbelül két szórásnyira van egy alsó határ, aminél kevesebb eleve nem lehet ez a valami (például a megtett táv nem lehet negatív)
- fölfelé viszont a határ gyakorlatilag a csillagos ég.

Elsősorban a sokat hozó 20%-kal érdemes törődnöd, de többleteredményhez csakis az vezethet, ha a legfontosabb 20 százalék mellett marad még erő a többi komponenssel is foglalkozni.

A Pareto-elvet a munkában, tanulásban, családban vagy az élet egyéb területein is alkalmazhatod és így több idő és energiád jut a tájfutásra.

Nemes Béla
nemes.bela@
t-online.hu

TÉLI MÁTRA TELJESÍTMÉNYTÚRA REKORDDÖNTÉSI KÍSÉRLET

Január utolsó szombatján szokás tartani az ország mára egyik legrangosabb teljesítménytúráját, a mátrafűredi rajt és céllal lebonyolításra kerülő kőrtúrát, a Téli Mátrát.

Rajthoz állt ezen a nemes és korántsem könnyű erőpróbán Tugyi Levente is. Azt gondolom, senkinek sem kell Őt bemutatni, aki az utóbbi időkben követi a Válogatottak szereplését, többször is találkozhatott a nevével, de elég csak a korosztályos OB-eredményeket böngészni, ritkán kell a dobogó utáni helyezések közt keresni őt.

Bár a tavalyi, 2015-ös évben sérülés hátráltatta őt a jobb eredményekre való felkészülésben, az év vége felé nagy elánnal vágott bele az alapozásba, hiszen ott lebeg a szeme előtt az egyik legfontosabb ideai célkitűzése: az Egyetemi és Főiskolás VB-t számára hazai pályán, Miskolc központtal rendezik, a városi futamokon túl az erdei számoknak pedig a Bükk ad helyet. A lehetőség tehát adott számára. És hogy hogyan halad az erre való készülése?

Jó példa erre, hogy a tél folyamán kis kikacsintásként, fizikai állapotának felmérésére évek óta neki-vág a „Törtúra 65” fantáziánévre hallgató teljesítménytúrának. Idén ez olyan jól sikerült, hogy 5 óra 47 perces idejével megdöntötte a több mint 60 km-es táv, és 2000 méternél is több szintet tartalmazó pálya abszolút rekordját, amely korábban 5:54 volt. Mindezt úgy, hogy edzéstársával, Karlowits-Juhász „Karlosz” Tamással a Tamás-kút után határozták el magukat a csúcspdöntésre.

Ettől csaknem vérszemet kapva a következő mérőföldkönek a Téli Mátrát tűzte ki, ide már eleve ezzel a szándékkal érkezett, hogy itt is pályarekordot állítsanak be Karlossal az „XL”-es távon (40,5 km / 1600 m). Ezt edzőjének – Szász László – korábbi tanítványa, az általunk szintén jól ismert Kovács Ádám tartotta. Az ő 3 óra 31 perces ideje igen jó eredmény, ám Levente meglehetősen jó állapotban érkezett vissza a célba, még arra is maradt ideje, hogy az őt faggató rendezőnek újságolja, saját mérése szerint sikerült új csúcsot futnia: 3 óra 29 és fél perc! A rekorddöntési kísérlet tehát sikerrel zárult, ezt az idő-

mérő rendszer is alátámasztotta egy 3:29-es idővel!

„Leves” így értékelte a túrát: „Elégedett vagyok a rendezvény-nyel, az ellenőrző állomásokon végig tapasztalt személyzettel találkoztam, akik egyből tudták a dolgukat, és már folytathattam is a sportolást. A célba érve is, majd az eredményhirdetésen is rendkívül jó érzés volt érezni a sporttársak elismerését, a főrendező Molnár Tamás mellett több túrárás is gratulált.”

A történethez hozzátartozik, hogy Leventének ez az első teljesítése volt ezen a túrán, így csak hallomásból tudhatta, mire számítsen. Továbbá a társához képest neki jött ki jobban a lépés, így ha nem kellett volna várni, így ha nem kellett volna várni, számítás szerint 4 perccel jobbat tudott volna futni. És ha ez nem lenne elég, a célba érkezve

Levente (balra) társával, Karlossal és a kapott díjakkal

egy felesleges vargabetű megtétele további kb. 1 perccel rontotta az idejét, tehát ha legközelebb is hasonló időjárási körülményekkel találkozunk (amelyek némi sáron, és néhol fagyott ösvényeken túl igen jók voltak idén – a szerk.), talán tovább tud faragni az eredményen!

Nem csak Levente volt azonban az egyetlen tájékozódási futó ezen a túrán, akinek teljesítménye megcsúszhat. Ugyanezen a távon teljesített az elnyúlhatatlan Nagy Pista, aki egyéni legjobb időt produkálva 3:44 alatt abszolválta a feladatot. A nők közt szintén a dobogóra került idei eredményével Kisháziné Zombory Erika (5:27), míg Tömördi Ágnes 6 perccel maradt el ettől az időtől (szintén első teljesítés).

Az eggyel rövidebb távon, a 34 km hosszú, 1238 m szintemelkedéssel operáló „L”-es távon az első négy férfi neve is ismerősen cseng: Novai György (3:09), Halona Gergely (3:27), Borbás Nándor (3:33), Bánki Zoltán (4:19).

Nem feledkezhetünk meg azonban Szerencsi Ildikóról, aki óriási javított a korábban Rusvai Kati és anyukája, Rusvainé Barócsi Katalin nők közt elért legjobb idején az „M”-es távon (25,2 km / 972 m). A 2:57-es idő fél órával is jobb, ezentúl: 2 óra 25 perc (és lőtávon belülre került az abszolút legjobb idő is, ami 2:11). Ebben talán segítségére volt az útvonal jó ismerője, a gyöngyösi tájfutóspártai Tóth „Pöti” Ádám (egyszerre rajtoltak és értek célba), aki pedig a férfiak közt haladt idén a leggyorsabban. Itt még a következő tájfutó sporttársak fértek be az első tízbe: Marczis Dávid (2:40), Zsebeházy István (2:43), dr. Szlávik „zka” Zoltán (3:04), Szakál „Szaki” Péter (3:08).

A legrövidebb, „S”-es távon (18,7 km és 611 m szintemelkedés)

Liskány Krisztina 2:14-es eredménye a hölgyek közti 2. helyre segítette, míg a Futárok SC versenyzői, Balogh Péter (2:02) és Rusvai László 2 perc különbséggel beérkezve osztottak a férfiak 4-5. helyén.

Bízom benne, hogy nem felejtetem ki senkit a jobbák eredményét tartalmazó felsorolásból, ha mégis így tettem volna, elnézést kérek az érintettől! Minden sikeres teljesítőnek gratulálunk! **P.Á.**

SPANYOL FÉLMARATON

Weiler Virág a spanyol félmaraton bajnoka. A Costa Blanca gondosan ápolott homokos partvidékéről ismert Santa Polán, pálmafák árnyékában megrendezett hagyományos nemzetközi félmaratonon, 8014 befutó között Virág sokunkat sokkoló idővel az első helyen végzett az U23 kategóriában.

Ideje 1:20:37 kiváló teljesítmény.

A tömegrajtban elkerülhetetlen lökdösődés után 2000 métertől kezdett tempót futni, ami 18:29-es 5000 métert jelentett, csak másodpercekkel maradt el a legjobb pályaaereményétől. 10 km-en elért 37:18-as ideje egyéni csúcs, mivel még sohasem futott ezen a távon. Végül jó kondícióban, szezon eleji nyugalommal ért célba. Szép eredményét a spanyol bajnoki címmel járó hatalmas kupával díjazták.

A női szabszóló győztese a 23-35 év közötti senior kategóriában Polline Wanjiku, 28 éves kenyai futónő volt, aki túl gyorsan kezdett, így nem tudta megjavítani 2014-ben Warsóban elért legjobbát.

A férfiak mezőnyében a 20 éves szinten kenyai Munene Gachaga Morris egyéni csúccsal győzött 31 éves honfitársa és egy 19 éves ugandai futó előtt.

A verseny után Virág elmondta, hogy soha nem fogják elcsábítani az atléták, mivel a legjobb baráti társasága tájfutó.

B.Gy.

Weiler Virág a dobogón

ZÖLDÜLJÖN VÉGRE A ZÖLD SPORT!

A Norvég Civil Alap támogatásával segítségével 2015-ben megpróbáltuk a gyakorlatban is kipróbálni – megszerettetni – elfogadtatni a korábban „elméletben” már kitalált „verseny-zöldítési” megoldásokat.

A program elemei, avagy mivel zöldíthetjük a tájfutó versenyeket?

- Tele – kocsis utazás
- Saját poharas frissítés
- Szelektív hulladékgyűjtés
- Elektronikus eredményközlés
- Újrapapír és fair trade termékek használata
- Környezettudatos büfé (vegetáriánus és helyi termékek)

Melyik versenyeken, eseményeken próbáltuk alkalmazni a különböző megoldásokat?

- 04.25. Baranya-Tolna-Somogy megyei Diákolimpia – Boly – BmTFSZ
- 05.16-17. Országos Diákolimpia – Zánka, Diszel – ZTC
- 06.20-21. Középtávú és Váltó OB – Pécs – BmTFSZ
- 08.1-4. Edzőtábor – Csákvár – PVS, SZVS
- 08.10-15. EFOL – Európai Erdészeti Tájékoztatósi Futó Bajnokság – Pécs BmTFSZ
- 08.16-20. Hungária Kupa – Salgótarján – SDS
- 09.12-13. Rövidtávú és Sprintváltó OB – Szeged – SZVSE
- 10.17-18. Normál távú és Egyesületi Váltó OB – Dobogókő – MOM
- 11.8. Csermely Vilmos Emlékverseny – Pécs – BmTFSZ

Tapasztalatok

Nagy élmény volt sokunknak, hogy mind a rendezők, mind a versenyzők alapvetően partnerek a „zöldítésben” – persze leginkább akkor, ha „ki vannak szolgálva”, azaz biztosítjuk hozzá az anyagi, tárgyi, emberi feltételeket (ezért is volt elengedhetetlenül szükséges az NCTA támogatása). Ezúton

is köszönjük az együttműködést nekik, Nektek! Kérjük, hogy folytassuk, folytassatok idén is!

Ráadásul a gyakorlati kipróbálás során az előzetes elképzeléseken túlmutató ötletek is felmerültek – ezek megvalósítása már a jövő feladata lesz. Csakúgy, mint az eddigi eredmények megtartása, a tevékenységek folytatása. Ehhez az eszközparkot és a háttérrel adjuk, a lelkesedés és a munka már közös felelősség. Gondolatébresztőnek az alábbiakban olvashatjátok Antal Miki olykor kritikus, de leginkább buzdító gondolatait. Jó munkát, jó versenyzést!

Vonyó Péterné Szabó Réka és a „Tájfutásért – Pécs” Alapítvány önkéntesei

ZÖLDÜL-E A TÁJFUTÁS?

Ma már minden rendszeresen versenyző tájfutó tudja, hogy folyamatosan próbáljuk a versenyeket különféle szempontokból környezetbarát módon szervezni. A 2015-ös évben ezt egy Norvég Alapnál elnyert pályázat is segítette. Hogy haladunk?

Egyik oldalról nézve jól. Az összes konkrét környezeti kérdés esetében kiderült, hogy van működőképes zöldítési lehetőség. Nem volt olyan terület, ahol legalább néhány versenyen ne találkozhatunk volna példa értékű rendezői és versenyzői megoldásokkal. Volt, hogy egy versenyre a „tájfutó oszkar” segítségével talált fuvart valaki, és a legtöbb egyesület figyel rá, hogy tele kocsiikkal utazzanak. Volt, ahol az eredményközlés már gond nélkül működött elektronikus, papírfelhasználás nélkül. Volt már olyan országos verseny is, ahol a saját poharak dominál-

tak a frissítésnél. Olyan is volt, hogy a büfében többféle húsmenü is lehetett választani a szokásos kínálat mellett. És persze sok helyen működött kulturáltan a szelektív hulladékgyűjtés.

Másik oldalról nézve ugyanakkor úgy tűnhet, nem haladunk valami jól. A sok pozitívum egyszerre, egy versenyen még nem jelent meg sehol. Igazán környezetbarát országos szintű, több száz fős tájfutóverseny Magyarországon még nem volt. Adott sokféle lehetőség, de ezeket sokszor nem igazán használjuk ki. A tavalyi projektben részt vevő legtöbb rendező csapat maga is látta a verseny alatt és után, hogy az előzetesen megbeszélt dolgok jelentős részben nem, vagy csak hiányosan valósultak meg. Nem épültek fel időben a megfelelő szelektív gyűjtők. Nagy mennyiségű fölösleges hulladék termelődött, melynek egy része el sem jutott a szelektívbe. A hazafelé tartó autóknaál stoppoló emberek könnyen találtak fuvart, vagyis voltak azért üres helyek, amiket talán már az odaúton is fel lehetett volna tölteni.

Saját poharas frissítés

Meglepetés persze nincs: mint minden kulturális változásnak, a környezetbarát normák kialakulásának is idő kell. Az irány azonban világos. Tudjuk, hogy milyen irányba érdemes menni, és az eddigi visszajelzések alapján kimondható, hogy a többség támogatja is, hogy ebbe az irányba menjünk. Ha viszont egy tájfutó kiválasztotta az útvonalat, akkor megpróbál azon gyorsan haladni.

Mire van szükség ahhoz, hogy gyorsan haladjunk?

Arra, hogy a csapatvezetők példát mutassanak: aktívan segítsék a zöldítést, ne csak passzívan eltűnjék azt. Sokszor az is nagy dolog, ha a csapat előtt kimondja a vezető, hogy „ez egy tök jó dolog, mi is azt akarjuk, hogy részt vegyen benne mindenki”. Egy csapatvezetőnek sok szakmai,

Fogy a vega étel a büfében

koordinátori, és más feladata van egy versenyen, ezért akár jelentéktelennek is tűnhet az, hogy elhozzák-e a saját poharukat a versenyzők, vagy hogy mennyi hulladék marad a helyszínen a verseny után. De nem az. Aki egy kicsit is látja az összefüggést a saját viselkedésünk és a tájfutók számára oly fontos természeti rendszerek működése között, az tudja, hogy ezek igenis fontos kérdések. A cél környékén a verseny után, amikor hazament a tömeg, az eredmények tűnnek lényegtelennek, és csak a hulladék mennyisége kézzelfogható. Nyilván számít mindkettő, ezért jó vezetők kellenek.

Arra is szükség van, hogy az élversenyzők példát mutassanak. Ha azt látom, hogy futás után az elit versenyzők úgy beszélnek meg a pályát, hogy közben a saját poharukból isznak, akkor én sem akarok igénytelen egyszerű használatosak. Ha azt látom, hogy ők odafigyelnek, akkor én is oda akarok figyelni. A jó versenyző tudatában van annak, hogy mi zajlik a környezetben. Akárhogy is futunk, legyünk jó versenyzők!

És arra van talán a legnagyobb szükség, hogy a rendezők odaálljanak az ügy mellé. Egy csomó apróságon fog múlni, hogy zöld lesz egy verseny vagy nem. Tálcat használnak a büfében és a versenyzők odaviszik vissza a hulladékot, nem a

Saját poharak a Hungária Kupán

szelektív gyűjtőhöz? Akkor beszélni kell a büfésekkel! Városi versenyről van szó és van egy csomó köztéri kuka, ami nem szelektív? Be kell szedni őket még a verseny előtt! Van egy szponzor, amelyik műanyagpalackos frissítőt adna? Ne fogadjuk el, mert azzal átvesszünk egy tonna hulladékot, ráadásul személyzet is több kell a kiosztásához, mint egy saját poharas megoldáshoz! A rendező csapattal úgy kell beszélni a környezeti szempontból fontos kérdésekről, hogy mindenki tudja, mindenki lássa, mit akarunk és hogyan. Legyen a része a rendezés folyamatának! Lesz olyan eset, ahol ez valamennyi pluszmunkát jelenteni fog, mások meg éppen megtakarít. Ha komolyan vesszük a dolgot, akkor meg fogjuk találni a megoldásokat. De ehhez valóban a megoldásokat kell keresni, és nem a kifogásokat. Ami először furcsa, az másodszor már nem az, harmadszor pedig már szokás.

A következő év zöld szempontból szóljon arról, hogy komolyan vesszük a kezdeményezéseket, és kialakítjuk az új szokásokat! Komolytalanul nincs értelme a dolognak. Hiába van meg az útvonal, a zöldítés útvonala, ha a legjobbaknál kétszer lassabbak vagyunk, DISQ lesz a vége. Márpedig a legjobb környezetbarát rendezők ott Skandináviában meg Svájcban elég jól nyomják.

Antal Miklós
(MTFSZ Környezetvédelmi és Terephasználati Bizottság)

Saját pohár és zöld sátor (EFOL)

IN MEMORIAM BÁN SÁNDOR

1941–2015

Tudjuk, hogy aki megszületik, az egyszer el is távozik a földi létből. Az ember mégsem veszi könnyen tudomásul ezt a tényt, főleg akkor, amikor olyan ember ment el közülünk, akit nagyon sokan ismertek és szerettek. Bán Sándor, mindenki Bán Sanyija hagyott most itt minket örökre. Szerényen élt, csendben ment el, nagy úrt hagyva maga mögött. Életének 75. évében ragadta el a könyörtelen halál. Róla valóban elmondhatjuk, hogy a pályáját megfutotta.

Nagyon nehéz szavakba önteni érzéseinket, amelyek halála után kavarognak bennünk. Nehéz, mert mindenki, más emléket őriz vele kapcsolatban. Mégis van egy, amelyben biztosan azonos a véleményünk. Ez pedig a sport szeretete. Manapság párját ritkítja az olyan sportember, mint ő. Szüvedélye volt a sport, tájékozódási futás és a kerékpártúrázás.

Megpróbáljuk összegezni, hogy mit is jelentett és jelent nekünk Bán Sándor, a sportember, mit veszítettünk távozásával, mi az, amit mindannyian megőrizzünk, továbbviszünk.

1941. február 8-én született Vásárhelyen. Sportpályafutása 1963-ban indult a helyi Spartacusban. Első helyezését 1965 őszén szerzi a Nagybörzsönyben és Nagytáspusztán rendezett kétfordulós megyei bajnokságon. Ezt az elmúlt fél évszázad során arany-, ezüst- és bronzérmek valamint értékes helyezések követték az egyéni, csapat- és váltóversenyeken. Ezek közül a legfontosabbak: Normáltávú

OB-n 2 második hely, Hosszútávú OB-n két 3. helyezés, Középtávú OB-n egy második helyezés, a Hungária Kupán és Maccabi Kupán egy-egy ezüstérem, a Keletmagyar Kupán és az Alföld Kupán egy-egy aranyérem, valamint 12 megyebajnoki győzelem.

Külön kiemelendő edzői tevékenysége. Eredményes munkáját bizonyítja, hogy versenyzői több országos bajnoki címet szereztek az 1970-es években. Ennek elismeréseként 1975-ben az Év Edzőjének választották. Legnagyobb edzői sikerét 1976-ban érte el, amikor versenyzője, Rostás Irén a skóciai világbajnokság váltószámában bronzérmet nyert Monspart Sarolta és Kovács (Horváth) Magdolna társaságában. 1978-ban edzői tevékenységéért az OTSH Dicséretben része-

2015. Célbafutás a Földeák-Hagymatikum Kupán

sítette. 2013-ban a városi sportnapon kiváló edzői, sportvezetői munkájáért városi elismerésben részesült.

2012. Megyei Diákolimpián lányával, Zsanettel

A tájfutás szeretete vezérelte. Nagyon sokszor mondta versenyzőinek: „Örüljetek a sikermek, de jó szívvel kell elviselni a kudarcokat is. Amit vállaltok, amit elbírtok, azt szívvel-lélekkel csináljátok.” Ő maga is ezt csinálta. Példát mutatott fiataloknak, idősebbeknek egyaránt akarateréből, sportszeretéből, a tájfutás szeretetéből. Családjában már a harmadik generációval is megszerettette ezt a sportot. Elválaszthatatlanul összenőtt kerékpárjával is. Évente több kerékpártúrát tett vállalkozó szellemű társakkal, vagy egyedül, és ez volt a mindennapi közlekedési eszköze is. Így suhant át nap mint nap a városon.

Mélységes fájdalmat, megrendültséget érzünk, felfoghatatlan, hogy sporttársunk nincs többé. A búcsú, a végső elköszönés perceiben az emlékezés, a tiszteletadás jelenik meg a búcsúzóknak lelkében. Talán nemcsak az eltávozott miatt, hiszen számára a tér, az idő, a létezés más dimenziójából a mi földi dolgaink is átértékelődnek.

Emlékedet meaörizzük! Csoria Ida

1972. Doksy (a világbajnokságon) Farkas Katalin, Rostás Irén és Csoria Ida társaságában

SZEGEDI TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÓ TÉRKÉPEK A KEZDETEKTŐL NAPJAINKIG

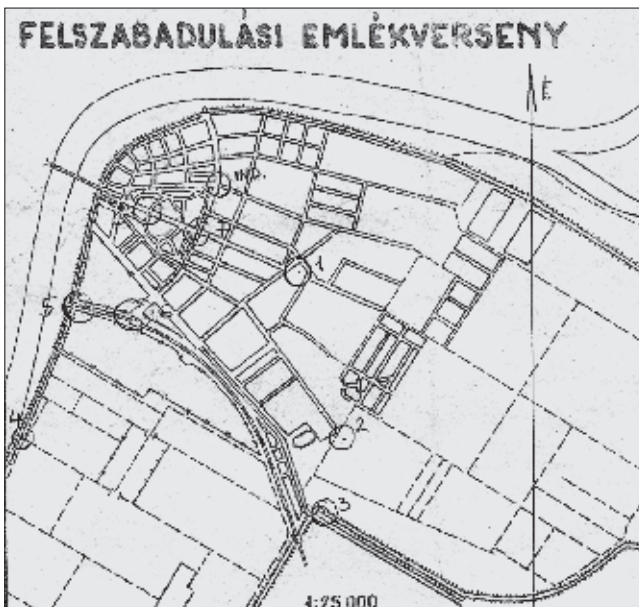
1958 februárjában Tóth Imre vezetésével létrejött a Délterületi Természetbarát Alsövetség, amit végül is hosszú huzavona után az év végén Csongrád megyei Természetbarát Szövetség néven 'jegyezt be' a megyei sportszerv. Már az első évben két tájékozdási futóversenyt (a fiatalabbak kedvéért: ezekre az évekre a tájékozdási futás elnevezést csak az egyszerűség miatt használok, ezek inkább természetjáró tájékozdási csapatversenyek voltak, sokszor térkép nélkül, szöveges leírás alapján) rendezett az új szövetség. Ezekből az évekből sajnos elég hiányos dokumentáció maradt fenn (reméljük azért még egy-két csontváz kihullik a szekrényekből), de a visszaemlékezés szerint 1959-ben már Újszegeden volt egy ifjúsági csapatverseny. A következő években

mindig volt Szegeden egy-két verseny, de ezekről eddig nem került elő térkép. Az első térkép az 1965 őszen megrendezett Kőrösy József tájékozdási kupaversenyről került elő eddig. Ez egy kb. 1:31000 méretarányú térkép volt Szeged ÉK-i részéről,

amit egy várostérképről fotóztak le, utcanevekkel, városrész nevekkal. Erre rajzolták rá pirossal a követendő útvonalat (pl. az ifjúsági fiú pálya 7 km volt 7 ellenőrzőponttal). Ugyanerről a térképrészről készítették a következő évben 1:33000

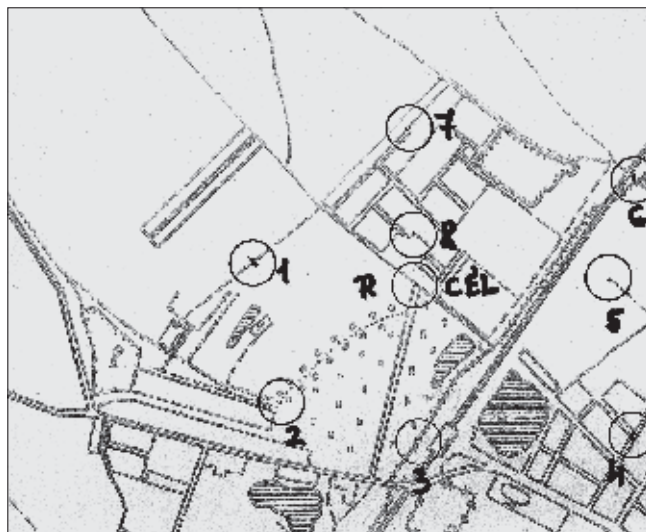

1. kép

2. kép

méretarányban egy vonalas térképet (1. kép), amely a felírásokat nem tartalmazta, az utcák, a körtöltés, a vasútvonal, egy nagy csatorna és két tó szerepelt rajta (pontmegnevezés természetesen volt, pl. a 4. ellenőrzőpont megnevezése: fácánetető). A térkép a városi tájékozdási csapatbajnokság felnőtt férfi pályáját mutatja. Ugyanebből az évből került elő egy sokat használt térkép, az Újszeged térkép (2. kép, az ellenőrzőpontokat a versenyzők az utasítás térképről maguk rajzolták be a versenyidőből). Ezt a térképet már az előző években is használhatták, és még 1971-ben is használatban volt, legfeljebb a kivágat mérete változott, és az évek előrehaladtával egyre több tereptárgy került rá. És még egy térkép ebből az évből, ami a Rókus és Béketelep városrészeit tartalmazza, ezen már helyszíni iavítás nyomai is láthatók (3. kép).

3. kép

A Körtöltés környékéről 1967-ben megjelent térkép (4. kép) az előzőekhez képest már részletgazdagnak mondható. A következő kb. 20 évben 8-10 fekete-fehér térkép jelent meg a város különböző területeiről. Ezek edzőtérképek voltak, döntően az egyes szakosztályok (pl. Textil techn., Délép SC, SzVSE) készítettek maguknak, ezeken minősítő verseny egy-kettő volt a 60-as évek végén. Az első szegedi színes tájékozási futó térkép 1984-ben jelent meg Várkert névvel 1:1000-es méretben (5. kép). A nagyon precíz térképet Takács Ági készítette (jelen írás szerzője a múlt évi ROB döntő térképének készítésénél alaptérkép-ként nagyszerűen használhatta). Ezt követte 1987-ben az újszegedi Népliget 1:2000-es térképe, ugyancsak Takács Ági munkája. Mindkét térképet az MTF Sz megbízásából a Kartográfia Vállalat adta ki a Kistáj térképek sorozatban. Természetesen a térképek méretaránya miatt minősítő versenyt nem rendeztek rajta (hol volt még akkor a sprint versenyszám!), de edzőversenyekre jó volt. A következő színes térkép 1994-ben

az újszegedi Liget volt 1:2000-es méretarányban (Molnár Péter és Paskuj Máttyás munkája) 2002-ben, ami a Magyar rádiós tájékozási futó rövidtávú országos bajnokságra készült, de nem került felhasználásra.

2007-12 között a SzVSE versenyzői (Pálincó M., Bereczki M., Horváth T., Rác S. és R. Zbranek) 4 területről készítettek sprint térképet. 2013-tól a Szegedi Bokorugró TSE versenyzői (Gesztési Zs., Szőri K., Hajnács T. és Felföldi K.) kezdtek új területek feltérképezéséhez és a régiók bővítéséhez, felülvizsgálatához.

Hogy állunk most? Ha A4-es méretben és 1:4000-es méretarányban gondolkodunk, akkor kb. 15 térképünk van jelenleg kész.

4. kép

jelent meg, a már Szegedhez tartozó Kiskundorozsma mellett levő Sziksós-tó üdülőterületéről készítette 1:10000-es méretben Sindely Pali (6. kép). Ez már 'igazi' tájfutó térkép volt, minősítő versenyekkel, sőt átdolgozva még tájkerékpár versenyt is rendeztek rajta 2009-ben. És akkor Szegedre is megérkezett az ocad! Az első ilyen térkép

Érdekességként, a külső körút mindkét oldala 300-500 m szélességben, kb. 4,5 km hosszan egybefüggően fel van térképezve. A térképek döntő része lakótelepi környezet, ezen kívül a teljes Belváros (a múlt évi ROB döntő térképe csak egy része volt), és a Holt-Maros környéke.

5. kép

Mire használjuk ezeket a térképeket? A múlt évi ROB térképein kívül még 4 térkép rendelkezik K számmal, ezeken voltak minősítő versenyek. Szegeden 2014-ben indult el a szerdai kisversenyek (nem minősítő) sorozata, ezeket nem kell mindig ugyanazon a 2-3 térképen megrendezni. Szinte mindegyik kívágoton van legalább egy iskola, eddig 7-8 esetben rendeztünk iskolai bemutatót. Kuriózum, a legutóbbi önkormányzati választás előtt 2-3 képviselő jelölt tartott un. családi napot, ahol a tájékozódási futást is ki lehetett próbálni. A Szegedi Ifjúsági Napokat az újszegedi partifürdőn tartják, a megyei szövetség az elmúlt két évben jelen volt és lehetőséget biztosított a sportág kipróbálására.

Hogyan tovább? Még 3-4 további potenciális terület van, amiről érdemes lenne térképet készíteni. Feltétlenül növelni kellene az iskolai

6. kép

bemutatókat (minden napos testnevelés), csak hát kevés a ráérő ember. Növelni kellene a szerdai kisversenyek létszámát az érdeklődők tekintetében (média megjelenés).

Az új térképekről jelen cikk nem tartalmaz képeket. Aki kíváncsi rájuk, a SZU által eddig kiadott szegedi térképeket megtekintheti az egyesület honlapjának (www.bokorugrok.sport.hu) Térképtár menüpontjában.

Felföldi Károly

Ajánlatunk:

bozóttruha - lábszárvédő - póló - sapka - pólónyomás
hímzett logo vagy név - lézeres gravírozás - érmek és díjak fából

crosswear@crosswear.hu

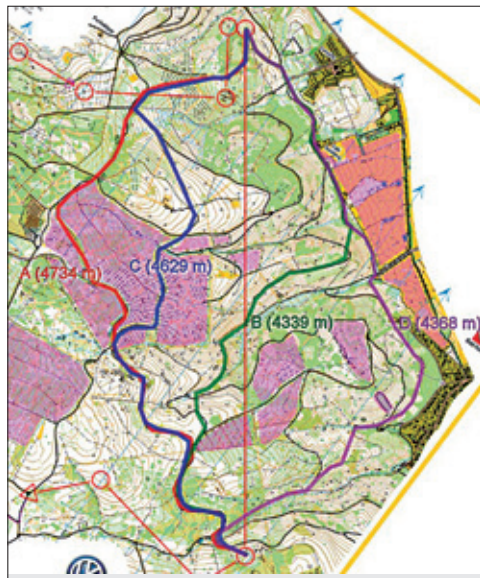
+36(1)376-51-96

1029 Budapest, Ördögárok u. 110/a.

Krolopp Frigyes (30)5665-489, Dóra Judit (20)9642-957

www.crosswear.hu

FELEJTSÜK EL A LILA VONALAT!

Főbb variánsok

Mi mással várhatná egy igaz tájfutó a Karácsonyt, mint Adventi útvonal-böngészéssel? A Word of O internetes nemzetközi tájfutó hírportálon (<http://worldofdo.com/>) tavaly év végén ismét meghirdették az immár hagyományosnak tekinthető népszerű Route to Christmas (~Útvonal Karácsonyra) akciót. Ennek során bárki beküldheti közelmúlt-beli, vagy akár régi versenyek általa érdekesnek talált átmeneit, amit december 1-24-ig naponta közzé tesznek. Nem csak egyértelműen jó átmeneiteket, hanem érdekes térképeket, vagy elgondolkodtató, első blikkre nem nyilvánvaló útvonalon teljesíthető átmeneiteket is várnak. Szívesen fogadnak megjegyzéseket az útvonalakkal kapcsolatban, főleg, ha valaki le is futotta az adott átmeneit. A térképet az adott átmennel kiteszik a honlapra, és bárki berajzolhatja rá, hogy milyen útvonalat választana. 2D/3D-s térképnézegetőben is meg lehet nézni a terepet, illetve a környéken található egyéb térképeket. Kiteszik még a honlapra a versenyt korábban teljesítők által berajzolt, vagy letöltött útvonalakat is, és össze lehet hasonlítani az olvasói útvonal tervekkel. Grafikus és szöveges elemzéseket is végeznek. Less Áronnak is van fenn egy remek átmenete a 2015-ös Répáshuta térképen rendezett megyei bajnokságról:

<http://news.worldofdo.com/2015/12/22/route-to-christmas-day-22-2015/>

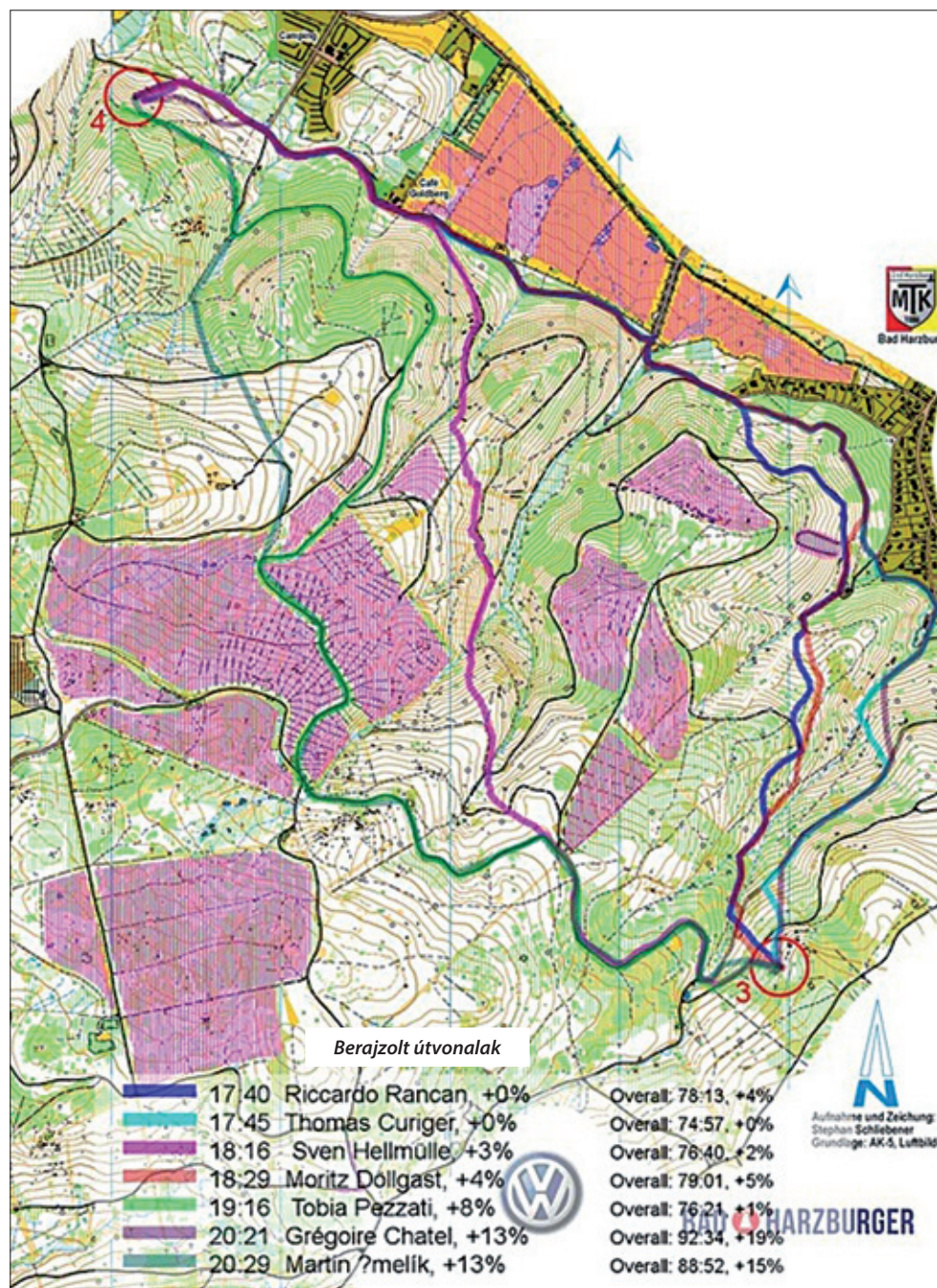
Ehhez a cikkhez egy olyat választottam a 24 Karácsonyi átmenetből, amelyeknek a terepe ránézésre akár Magyarországon is lehetne. Ez a németországi JEC normáltáv F20-as pályájának 4., hosszú, összetett átmenete, amit Aaro Julkunen küldött be. A terep a Harz Nemzeti Parkban van, Bad Harzburg mellett. A versenyen indulók által rögzített útvonalakból egyértelműen látszik, hogy a 3-as pont után jobbra lefelé, a D útvonal volt a leggyorsabb. Riccardo Rancan, aki amúgy 1 mp-cel lemaradva a második volt ebben az átmenetben, lefelé ment. Tobia Pezzati, aki balra ment, sok időt veszített. Más futók, akik még inkább balra húztak, még több időt veszítettek (B és C vonalak). Egyrészt a jobb oldali útvonal rövidebb, másrészt nincs annyi szint benne. Tobia Pezzatinak ezen az átmeneten múlt a győzelme: itt 1:37-et vett, és végül 1:24-gyel maradt le a győztes Thomas Curiger mögött. Az eredeti cikk a nagyítható térképekkel és berajzolásai lehetőséggel itt található: <http://news.worldofdo.com/2015/12/06/route-to-christmas-day-6-2015/>

Munkára fel pályakitűzők, legyen minél több érdekes magyar átmenet 2016 Karácsonyára!

Bacsó Piroska

Olvasói útvonal tervek

HOGY VOLT?

Nemzetközi Balaton Kupa tájékozódási verseny – 1962

Hol vannak a nemzetek?

Az NBK versenyformáját illetően ezúttal nem történt változás. A versenykiírás az 1960. évben Prágában elfogadott nemzetközi tájékozódási versenyszabályzat alkalmazását jelölte meg. De már az 1961-es NBK is gyakorlatilag így zajlott, egyéni-csapatverseny formában. A hölgyek még mindig nem kaptak bebecsátást a válogatott csapatok küzdelmére, pedig

már létezett és szerepelt is külföldön az első magyar női tájékozódási futó válogatott csapat. A férfiak mezőnye viszont sajnálatosan szűkre sikeredett. Bár meghívtuk az északiakat, ők érthető módon maradtak az ugyanekkor zajló Nord bajnokságon. A vándorserleget védő csehszlovákok pedig azon indokkal nem tervezték be ezt a hagyományos programot, hogy az EB előtt egy hónappal féltek válogatott versenyzőiket a túlterheléstől, az esetleges sérüléstől. Így a bolgárok és a németek vették fel 2 csapatunkkal a versenyt. Szerencsére a bolgár Kiril Bojanov kiváló teljesítménye kidomborította az összecsapás nemzetközi jellegét. Ugyanakkor sokkító hatással is érte versenyzőinket és vezetőinket a közelgő EB előtt.

Egyéniben a nők; a fiúk is nappal

Bősséggel akadt viszont változás a többi kategória versenyformáiban. 3x1 a tájékozódási sportban korántsem egyenlő az 1x3 kifejezéssel. Ez a számcsera a női versenyben nem kevesebbet jelentett, minthogy a 3 fős csapat versenyzői „elengedik egymás kezét”, és külön-külön, egyénileg teljesítik a feladatot. Meglepően szép számú (45) hölgy vállalkozott erre, és a 2 kimagasló (Monszpárt és Győry) kivételével nagyon hosszú idő alatt, de teljesítették a nehéz pályát. A felnőtt férfiak a korábbi éjszaka helyett nappal indultak. A II. osztályúak részére maradt az eddigi 2x2, viszont bővült a program egy III. osztályú 3 fős csapatversennyel. Az I. osztályúak eddigi Keszthelyi Kupáját ezúttal nem rendezték meg, de természetesen az I. o. mezőny nem maradt verseny nélkül. Számukra a Vasutas Kupa került a programba a Bp. Lokomotív egyesületének teljes versenybírói gárdájával, Thuróczy Lajos irányításával. Ez is egyéni-csapat versenyformát öltött csapatonként 4 versenyzővel, 4 csoportban indítva, ahol az összesített idő adta az eredményt, kieső idő nélkül. És valamennyi kategória versenye teljestávú (pontérintős), ami azt jelentette, hogy a versenyzők az indítóállomáson a teljes pályát tartalmazó térképet kaptak (lásd csatolva), az ellenőrző állomásokon nem jöttek további utasítások. Az indító az 1983-as VB, továbbá számos későbbi nagy versenyünk kapcsán ismert Várvolgyben kapott helyet ünnepélyes megnyitóval pontban 6.05-kor. (Aztán étlen-szomjan várakozhattak a rajtra a 2-3 órás futás előtt! De ez abban az időben így vala természetes.) A Tüskés-hegyeken

(2002-es normáltávú egyéni OB) át a Rezi község közepén felállított célba érkeztek a futók, igen csak fáradtan, kitérítve a hőstől, szomjúságtól, szintektől.

Technikás pályák

A Versenybírói Tanács (a tájékoztatósi versenyélet akkori legfőbb szerve az MTSz-ben) a Balatoni versenyek ez évi részletes értékelésében visszatérő a technikai nehézség fogalma. Ez a kifejezés eleddig ritkán hangzott el, és akkor is inkább ellenkező értelemben, vagy a gyengus jelzővel illetve, kiváltképp a balatoni versenyek esetében. 1962-ben viszont egy valóban technikás terepnek az akkori színvonalon jónak mondható térképét sikerült beszerezni, és olyan útvonalakat kitűzni, amely a versenyzők legkényesebb igényeit is kielégítette. Sőt, a vártnál jóval nehezebb feladványt jelentett, amint az időeredmények mutatják. A beszámolóban a tagolt domborzat érzékelésére használt kifejezés nekem

megtetszett, ezért lejegyzem: kellő átszeldeltségű terep. A VT hitet is tett amellett, hogy az itt elért technikai színvonalból nem szabad engedni a jövőben. Persze könnyű ezt mondani, de a hozzá alapvetően szükséges jó terepben nem bővelkedünk, pláne nem a tájképileg szépséges Balaton-riviérán és Balaton-felvidéken. Az értékelések kiemelik még, hogy bár a versenyekre 3 külön versenybíró-ság állt fel (Nemzetközi Balaton K.: MTSz, Balatoni K.: Veszprémi TSz, Vasutas K.: Lokomotív TE), olyan harmonikus együttműködést sikerült megvalósítani, ahol elsősorban a funkció lelkiismeretes ellátása és nem a papír szerinti hovatartozás dominált.

Propaganda kell

A rendezőség felismerte, hogy a NBK további fejlesztése, a sportág megismertetése és elismertetése propaganda nélkül nem megy, ezért propaganda felelőst bízott meg Kővári Endre (Amigo) személye-

ben. A korábban már válogatottként is NBK-szereplő versenyző szakszerű, de közérthető tájékoztató anyagot állított össze, benne a sportág tömör jellemzésével, a NBK aktuális híreivel, és a magyar válogatott indulók egyenkénti bemutatásával. Személyesen megkereste a sporttal (is) foglalkozó sajtótermékeket, rádió, televízió illetékes munkatársait. A szép számú ígértből sajnos csak töredék valósult meg; ahogy azóta is csak részkitekert tudunk elérni ezen a téren. Az esemény fontos részét képező díjátadásra másnap a keszthelyi városi alkotmány napi ünnepség keretében került sor. Így a versenyzők többsége az egy futamhoz 2 éjszakát sátrazott a kempingben. Persze a bolgár és német csapat szállodai elhelyezésben és étkeztetésben részesült, nagy meglepetésükre.

Scultéry Gábor
gabor.scultety@gmail.com

Versenybíró-ság

elnök:	Szász Károly
titkár:	F. Hor. Lajos
bemutatóbírók:	Herváth László és Mocsáry Gábor
ellenőrző-bíró:	Holba Vilmos

Versenyadatok

időpont:	1962. augusztus 19.
versenyközpont:	Keszthely
versenyterp:	Társkő-hegyek
versenyforma:	nappali, pontverseny, egyéni-csapat
térkép:	1:50 000 / 10 m
táv:	11 145 m
szint:	625 m
ellenőrző pont:	9
versenyidő:	282 perc

Csapat-eredmény

1. Magyarország, „A”	Schönwitsky, Skerlecz, Mész	390:49
2. Német GDR, Kéz	X. Hor. Gábor, Kéz	7:25:35
3. Bulgária	Balogh, Zoltán, Iván	329:41
4. Magyarország, „B”	Kónya, László, Bócs	575:34

Vasutas Kupa I.

1. Ribényi Imre	Bp. Spartacus	131:58
2. László Mihály	Győr-Ménfő	137:38
3. Bátyi László	MAFC	141:25

1. MAFC II.	Szarka, Václav, Bábó, Dávid	705:11
2. Gézai-Ágost	Kabos, Sándor, Spánkó, László	708:06
3. BEAC I.	Thányi, Sándor, Szilák, Ágost	770:45

Egyéni eredmény

1. Kiril Bojanov	BG	115:46
2. Schönwitsky György	H	125:28
3. Skerlecz Iván	H	127:45
4. Lotnar Dietze	DDR	137:37
5. Kónya László	H	138:02
6. Mész Benedek	H	142:45
7. Trüfing György	H	143:26
8. Harald Grosse	DDR	162:00
9. Konrad Moritz	DDR	176:58
10. Georgi Zsolov	BG	198:01
11. Vörös István	H	209:33
12. Peter Cause	DDR	213:20
13. Gézai Iván	BG	215:54
14. Balogh Tamás	H	227:29
15. Emil Izotovszky	BG	256:23

Balatoni Kupa II.

1. Monzpart Sándor	Jp. Pedagógus	100:58
2. György Földi	Bp. Pedagógus	103:23
3. Hardcsy Maró	MAFC	140:55

Vasutas Kupa II.

1. P. Pedagógus	Szarka, Monzpart, György	358:55
2. BEAC	Tanner, Holba, Szilák	448:31
3. MAFC	Szarka, Földi, Neuper	470:33

Balatoni Kupa III.

1. UVATERV	Gézai J., Banthardt, Károly, László	
2. Ö. Döcs	Balla S., Földi, Kéz, Földi	
3. Mechanikai Labor	Kéz, László, Pócs, Kéz	

SPORT GÁLA

AMRASZ (Magyar Rádióamatőr Szövetség) decemberben tartotta meg a hagyományos Sport Gáláját Budapesten. Ünnepléses keretek között, névre szóló plakettel jutalmazták a Cseh Köztársaságban, Mariánské Lázně-ban megrendezett Európa-bajnokságon éremszerző sportolókat.

Ezek a következők voltak: Zarnóczy Klára, Lászlóné Hornyai Piroska, Radics Anna, László Károly, Kovács Attila, Szűk Zoltán. A MRASZ Dr. Páll András részére Életmű Díjat adományozott. Krajcár Lajos az Elnökség különdíját vehette át.

2015. Év Sportolója címet női kategóriában az EB aranyérmes Lászlóné Hornyai Piroska kapta, míg a férfiaknál az EB egyéni és csapat ezüstérmes László Károly vehette át.

A kitüntetett sportolók szinte valamennyien a tájfutás szerelmesei is, és köztetek – tájfutók között – készülnek fel a rádiós versenyekre. Köszönjük nektek!

Lászlóné Hornyai Piroska

Az év sportolója

Kovács Attila Gábor:

„SPORTTALANSÁGRA KÁRHOZTATTAK”

Az Életműdíjas Európa-bajnok rádiós tájfutó Kovács Attila Gábor most téli felkészülés nélkül „készül” a következő versenyeire. Hogyan lehetséges ez? – kérdeztük.

Úgy zárult le tavaly az ötven éves sportpályafutásom, hogy végeztével decemberben nem kezdhettem el hegyifutásokkal a szokásos téli alapozásomat. Ugyanis még április végén – gondolom a sok lazsálástól – sérvet kaptam. Négy hónap múlva, mire az ultrahangos vizsgálaton sorra kerültem, már a másik oldalon is kialakult. Szerencsére ekkorra már letudtam főversenyeimet, a Tájfutó Mesterek Világbajnokságát Svédországban és a rádiós tájfutó Európa-bajnokságot a Cseh Köztársaságban. Ezért annyira nem is bántam, hogy a műtétre csak az év végére kaptam időpontot. Karácsonyi ajándékként operáltak meg, utána szigorú fizikai kiméltre ítélve. Indokoltságát nem vonom kétségbe, hiszen felvagtak és behálóztak. Két olyan hosszú vágást ejtettek a hasamon bizo-

nyos védőháló behelyezése céljából, hogy most majd három számmal nagyobb úszógatyát vehetek. Kényszerpihenőnek hat hetet szabtak ki rám. A megszokott, átlagosan heti 12-14 óra edzőmunkám helyett ennyi időt kell(ene) kibírnom sporttalanságra kárhoztatva.

Ismerőseim azt javasolták, nézzek sportközvetítéseket. Csak hát nekem ez nem megoldás. Először is, én nem nézek tévét. Másodszor pedig, szerintem a sport – bizonyos szempontból – olyan, mit a szex: aki képes rá, az csinálja, aki meg nem, az nézi és beszél róla.

Én nagyon hálás lennék, ha valaki elárulná, hogyan lehet fizikálisan edzeni csupán szellemi erőfeszítéssel? Mindenesetre fogadalmat tettem: addig nem fogok borotválkozni, míg ismét nem futhatok. De amint lehet, nem akarok késlekedni az edzések megkezdésével, hiszen a nyáron két világbajnokság is vár rám. A Tájfutó Mesterek VB Tallinnban, a XVIII. Rádiós Tájfutó Világbajnokság pedig Bulgáriában. Az utóbbi nekem már a kilencedik lesz ebben a sportágban, az előbbivel pedig újra jubilálok, mert 1996 óta minden évben részt vettem megszakítás nélkül valamennyin és ezt rajtam kívül senki nem mondhatja el magáról Magyarországon.

TUGYI LEVENTE ULTRAFUTÓ PÁLYACSÚCSAI

2015. december 19-én került sor – többek között az ETC társrendezésében – a Tortúra nevű teljesítménytúrára Miskolc és Eger közt, keresztül a Bükkön. A leghosszabb, elvileg 65 km-es távot a DTC fiatal tájfutója, Tugyi Levente 5 óra 47 perc alatt teljesítette futva, és ezzel új pályacsúcsot állított fel. Levi, aki a miskolci egyetem hallgatójaként elsősorban az idei főiskolás VB-re készül, edzőpartnerével, a régóta ultrázó Karlowits-Juhász Tamással együtt érte el ezt a remek időt. Idejük kb. 5:30-as km-átlagnak felel meg, mivel a valós táv az évek során történt útvonal-módosítások miatt most 63 km alatt van. Levi és Karlosz később együtt futottak új pályacsúcsot 3:29-es idővel a tájfutók által kedvelt 40,5 km-es Mátrabérc túrán is január utolsó szombatján, leszorítva a rang-

lista éléről Kovács Ádámot. Ez utóbbiról a 20-21. oldalon olvashatunk beszámolót.

A mellékelt kép a Tortúra legmagasabb pontjáról, a Tar-kőről készült az esemény napján.

MÁJUS 11-ÉN TÁJFUTÓ VILÁGNAP

Az IOF ismét kitűzte célként, hogy legyen egy olyan nap, amikor a lehető legtöbb gyerek tájfut egyszerre a világ különböző pontjain, felhívva ezzel a figyelmet a sportágunkra. A 2003-as svájci VB-hez kapcsolódva 1381 helyszínen 207 979 fő futott ugyanazon a napon tájfutó pályát, ez egyúttal egy hivatalosan nyilvántartott Guinness-rekord. Most a cél ennek megdöntése, legalább 250 000 főre. Az IOF elsősorban iskolai ese-

ményekkel tervez, ehhez várják klubok ill. tanárok csatlakozását. Az esemény logóját (lásd a képen felül) fiatalok számára kiírt pályázaton választották ki, amelyet egy 19 éves indonéz fiú nyert meg.

Az első tájfutó versenyek Egyiptomban

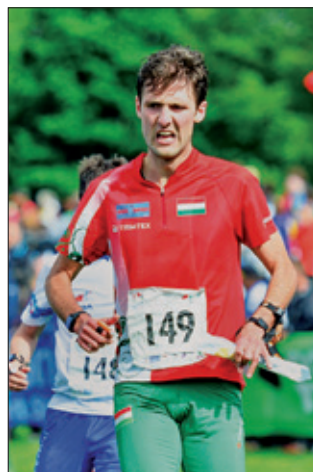
Tavaly november 6-án került sor az első versenyre Egyiptomban egy kairói parkban. A versenyt az alig több mint egy éve alakult egyiptomi tájfutó szövetség szervezte Zoran Milovanovic, az IOF regionális koordinátorának segítségével. A versenyen kb. 140 induló volt, és mivel munkaszüneti napra esett (pénteken volt, ami az európai vasárnapnak felel meg), a park más látogatóiból nézőközönsége is származott. Idén február 19-21. között pedig már 3 napos bajnokságot rendeztek meg Luxorban, amelyre 17 országból

A kairói park térképe

mintegy 60 külföldi versenyző is nevezett a 120 egyiptomi induló mellett. Az egyiptomi szövetség nem titkolt célja, hogy ezt később egy téli „nyaralóversennyé” tegye az európai tájfutók számára.

Lenkei Zsolt az IOF IT bizottságában

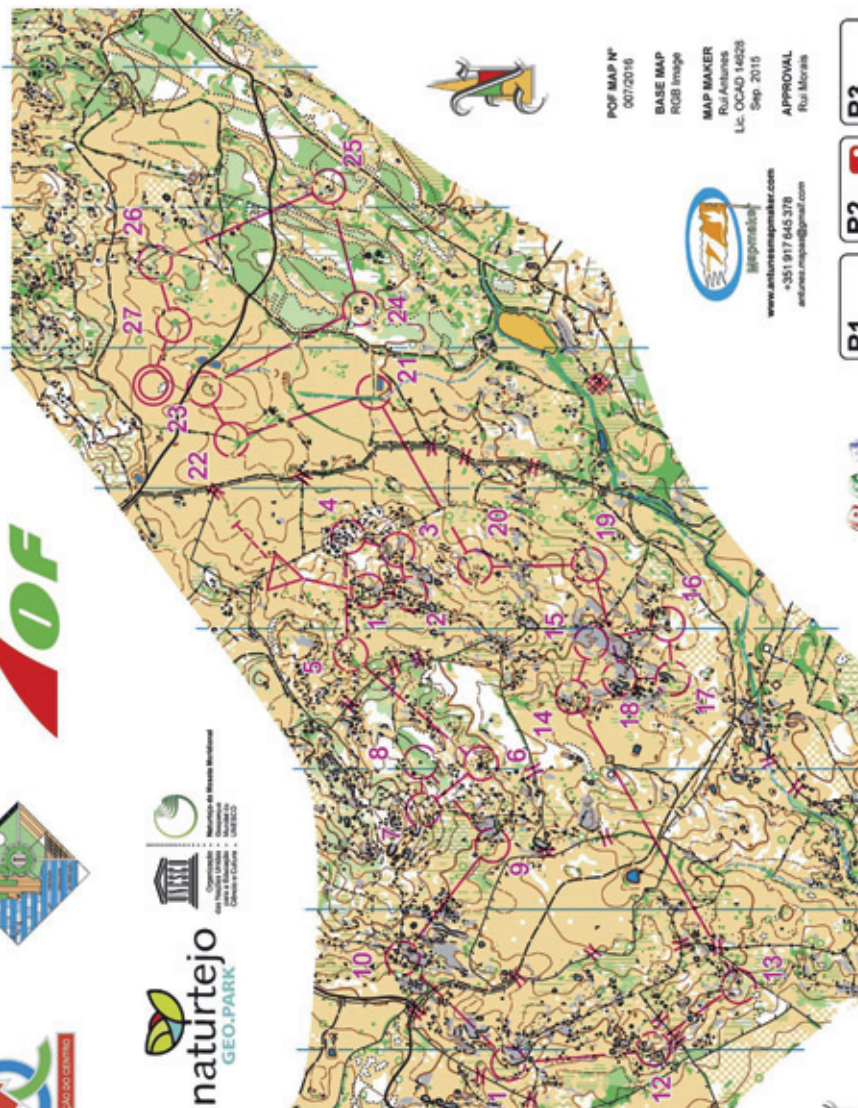
Tavaly ősszel Lenkei Zsolt bekeült az IOF IT bizottságába, és ezzel már négy magyar sporttársunk járul hozzá az IOF valamely testületének munkájához. Zsolt informatikusként dolgozik Stockholmban, és főnöke, egy svéd tájfutó kérte fel erre a fel-

adatra, aki a bizottság vezetője. Zsolt idén más feladatokat is vállal a sportágban, a miskolci főiskolás VB-n pl. a középtáv pálya-kitűzője lesz, de közreműködik az észtországi szenior VB rendezésében is. Mindez nem független attól, hogy versenyzőként nem tökéletes a felkészülése, mert továbbra is sérüléssel küszködik, ezért indulóként várhatóan kevés világvérsenyen lesz jelen.

Szezonkezdet Portugáliában

Idén február 6-9. között rendezték a Portugal O Meeting nevű versenyt, amely az utóbbi időben az elit tájfutók fő szezonkezdő versenyévé nőtte ki magát. Az elit kategóriákban Thierry Gueorgiou és Annika Billstam győztek, előbbi megnyerte mind a 4 napot is. Az idei versenyt az ország közepén, a spanyol határhoz közeli Penamacor-ban rendezték, és a 3. nap világranglista futam is volt. A versenyen számos magyar sporttársunk is indult, köztük Gárdonyi Csilla megnyerte az N16-os kategóriát, Neda Ági és Sárközy Zsófi pedig 2-3. helyen végeztek N18-ban. A WE pálya a 35. oldalon látható.

A actividade de Orientação nesta área, só pode ser realizada mediante a autorização prévia do:
Clérigo Municipal de Penamacor
Clube de Orientação do Centro

RGB Image
Impressão Digital
www.rgbimage.com
+351 914 541 184

R1
Use only if
sportsperson fails

R2
SPORTident

R3
Use only if
sportsperson fails

MAP MAKER
Rui António
Lc. OCAD 14628
Sep. 2015
APPROVAL
Rui Morais
www.actonismapmaker.com
+351 917 445 378
inf@actonismapmaker.com

POF MAP N°
007/2016
BASE MAP
RGB Image
MAP MAKER
Rui António
Lc. OCAD 14628
Sep. 2015
APPROVAL
Rui Morais

POM 2016 Day 2		WE		5,7 km	130
		---		125 m	→ Δ
1	212		mm		Q Q
2	213		mm		
3	210		mm		H Q
4	211		mm		
5	209		mm		
6	142		mm		
7	207		mm		
8	144		mm		
9	205		mm		
10	159		mm		
11	156		mm		
12	185		mm		
13	187		mm		
14	152		mm		
15	134		mm		
16	129		mm		
17	133		mm		
18	131		mm		
19	175		mm		
20	215		mm		
21	194		mm		
22	169		mm		
23	168		mm		
24	101		mm		
25	220		mm		
26	110		mm		
27	200		mm		

JANUÁRI ELNÖKSÉGI ÜLÉS

Új helyszínen a Közgyűlés

Less Áron nyitott a közgyűlés előkészületeivel. A legfontosabb információ, hogy a Magyar Sport Háza február 28-án nem tudott termet biztosítani, ezért új helyszínt kellett keresni, ez a Mátyásföldi Lawn Tennis Club klubháza (1165 Budapest, XVI. Bökényföldi út 27.) lett, amit térítésmentesen vehet igénybe a szövetség. A meghívók már ezzel az információval mentek ki az Alapszabályban rögzített határidőnek megfelelően. A szervezés időarányosan halad, a következő elnökségre készülnek el a beszámolóval kapcsolatos anyagok.

Szintén a közgyűléshez kapcsolódik a 2016. évi költségvetés. A főtitkár által legutóbb előterjesztett anyaghoz nem érkeztek módosító javaslatok, így ez kerül majd a közgyűlés elé.

Utánpótlás válogatott 2016-os programja

A szövetségi kapitányok következtek a 2016-os programjakkal, elsőként Gera Tibor az utánpótlás válogatottal. A legfontosabb esemény most is az Ifjúsági Európa-bajnokság lesz, amit ezúttal Lengyelországban rendeznek. A kis távolság miatt két felkészülési edzőtábor is lesz a helyszínen, valamint az alapozás alatt a felnőttekkel közösen Kiskunhalason és a Mecsekben. A válogatás rendszere változatlan, a négy válogatóversenyből (Postás kupa, Mecsek kupa, kassai sprint és lengyel verseny) a három legjobb százalék számít, nemenként és korosztályonként négy főből egyet szubjektív alapon jelölhet ki a szövetségi kapitány. A támogatási szintek is a korábbi években megszokottak. A 2017. évi beszercebányai Ifi EB-re való felkészülés jegyében augusztusban még lesz egy edzőtábor Szlovákiában is.

Felnőtt és junior válogatott 2016-os programja

Dénes Zoltán folytatta a felnőtt és junior válogatott 2016-os programjával. Páros évről lévén szó, négy világverseny is lesz, amik közül mindegyik fontos valamiért. A válogatás kétkörös lesz, áprilisban (Nógrád Nagydíj és MEFÖB) és nyár elején (KOB és bükki válogatók). A válogatási elvek és a támogatási rendszer ismerősek a korábbi évekből. A programot igyekeztek egyeztetni az ifikkel, ez nagyrészt sikerült is. Elég sok edzőtábor került a programba, elsősorban a Bükkben, az év legfontosabb versenyének tartott Főiskolás VB miatt. Az elnökség mindkét szövetségi kapitány anyagát elfogadta.

Elnökség döntött a Tájfutó Gálán kiosztandó díjakról

Ezután az elnökség döntött a Tájfutó Gálán kiosztandó díjakról. A díjazottak névsora jelen szám 4. oldalán olvasható.

Sportágfejlesztési és Ifjúsági Bizottság beszámolója

Kovács Balázs ismertette a Sportágfejlesztési és Ifjúsági Bizottság munkájáról és a sportágfejlesztési támogatások

felhasználásáról szóló beszámolót. A részletes beszámoló jelen szám 6-7. oldalán olvasható. A bizottság e fő feladata mellett figyelemmel kísérte a Diákolimpia megrendezését, az utánpótlás korosztályt érintő javaslatokat tett a szabályzatok módosításakor, állást foglalt az ifjúsági korosztály versenyzésével kapcsolatos kérdésekben. Elsősorban a bizottságvezető révén fontos szerepük volt az új Sportágfejlesztési Terv kidolgozásában.

Versenyszabályzatok beszámolója

Mihácsi Zoltán elmondta, hogy a bizottság tavaly a szokásos feladatait (szabályzatok felülvizsgálata, pontversenyek számítása, versenybíró képzés és nyilvántartás) végezte. Ehhez kapcsolódóan került sor a szabályzatok évenkénti felülvizsgálatára is. A Versenyszabályzat új eleme, hogy a regionális rangsoroló versenyek kötelezettségei csökkennek, viszont az minősítésszámításnál alacsonyabb szorzóval (0,85) számítanak majd. Új elemként jelenik meg a Versenyszervezési Terv, aminek a használata az OB-kon és kiemelt versenyeken kötelező lesz. Bekerült a szabályzatba a szinkódos pályák rendszere is, amit akár regionális rangsoroló versenyeken is használni lehet. Szintén újdonság a városi versenyszám és az nxn-es váltóforma megjelenése a Versenyszabályzatban. A Szenior bizottság bevonásával a nemzetközi trendeket követve felülvizsgálták a győztes idők táblázatát, a Térkép bizottság ajánlása alapján pedig az egyes versenyformák esetén használható méretarányokat. Egyértelműsítették a hiányos váltók eredményének és minősítésének számítását. Új mellékletként került be a Versenyszabályzatba a technikai fokozatok profilja. Gyakorlatias pontokkal bővült a szalaggal segített kategóriák rendezési ajánlása.

A Bajnoki Rendszerben módosult a Hosszútávú OB lebonyolítási rendszere: már csak az utánpótlás és felnőtt kategóriákban lesz tömegrajt, a szeniorok mind egyénileg rajtolnak. Megváltozik a Sprint Váltó OB-n kiosztandó bajnoki pontok rendszere (20 és 1 pont között kap az első 15 helyezett).

A Minősítési Szabályzatban is átvezették az nxn-es váltót és a szinkódos rendszert. Módosult a korosztályos ranglisták készítésének szabálya, mostantól csak a születési év alapján szűrjük le a versenyőket.

Edző- és Marketing bizottság beszámolója

Fehér Ferenc adta elő az Edzőbizottság beszámolóját: figyelemmel kísérték a válogatott munkáját, véleményezték a Sportágfejlesztési és Ifjúsági Bizottság pályázatait, javaslatot tettek az Év Tájfutója díjra az elnökség felé, részt vettek az Edzői Konferencia szervezésében.

Paskuj Mátyás folytatta a Marketing Bizottság anyagával, akik az előző években beindult programjaikat (szlogen népszerűsítés, szakmai napok, versenyértékelés) folytatták. Újdonságként megrendezték az első Tájfutó Gálát és közreműködtek a „Zöldüljön végre a zöld sport!” programban.

Beszámolt a II. Tájfutó Gála előkészületeiről, elmondta, hogy eddig elég alacsony a jelentkezők száma, remélhetőleg a díjazottak névsorának közzététele után ez nőni fog.

Naptárbizottság beszámolója

Molnár Péter került sorra a Naptárbizottság beszámolójával, akik a szokásos tevékenységüket végezték: pályáztatták a 2017-es OB-kat és kiemelt versenyeket, és összeállították a 2016. évi országos és a 2015. évi regionális versenynaptárt.

Szenior győztes idők felmérése

Kovács Gábor elmondta, hogy a Nemzetközi Regionális Kapcsolatok Bizottsága idén is részt vett a nagyobb hazai versenyek nemzetközi népszerűsítésében, eseti feladatként pedig felmérést végeztek a szenior kategóriák győztes idejeiről a bizottság tagjai által képviselt országokban.

Edzőképzés és tájkerékpár pályázatok

Az egyebek között Less Áron elmondta, hogy 2017. őszétől indul a Testnevelési Egyetemen a tájfutó szakedzői képzés, ehhez a felvételi követelményeket és a támogatási rendszert az MTF SZ-nek kell kidolgozni. A január 31-i edzői konferencián Dr. Sterbenz Tamás rektorhelyettes tart egy rövid előadást a témáról. Mest Miklós tájékoztatott arról, hogy a tájkerékpár szakágvezetés két pályázatot is benyújtott világvérseny rendezésére: 2018-ban Világ kupát és Szenior VB-t, 2019-ben pedig Felnőtt VB-t hoznának Magyarországra.

mtfsz.hu-Molnár Péter

ÚJ SZABÁLYZATOK

Az MTF SZ Versenybizottsága közzétette a januári elnökségi ülésen elfogadott módosításokkal áttevett szabályozásokat a portál adatbankjában. Az egyes dokumentumok elérhetősége:

- Bajnoki Rendszer: http://admin.mtfsz.hu/fajl/get/fajl_id/2913/tipus/download
- Tájfutó Minősítési Szabályzat: http://admin.mtfsz.hu/fajl/get/fajl_id/2912/tipus/download
- Tájfutó Versenyszabályzat: http://admin.mtfsz.hu/fajl/get/fajl_id/2911/tipus/download

2017. ÉVI KIEMELT RANGSOROLÓK

Az MTF SZ Naptárbizottsága elbírált a 2017. évi kiemelt rangsoroló versenyekre érkezett pályázatokat. A döntés értelmében az alábbi versenyek lesznek a kiemelt rangsorolók:

- Április 16. (vasárnap): Postás kupa 2. nap (normáltáv) – Pilisszentlélek
- Április 30. (vasárnap): Nógrád Nagydíj 2. nap (normáltáv) – Rónafalu
- Május 27. (szombat): Sopron kupa 1. nap (rövidtáv) – Sopron
- Szeptember 30. (szombat): Kalocsa kupa 1. nap (középtáv) – Kaskánytú-Orgovány

A bizottság örömmel konstátálta, hogy a kiemelt versenyek rendezése iránt a korábbi éveknél nagyobb érdeklődés mutatkozott.

Tavaszi Boróka Kupa 2016. február 27-28.

IZSÁK

www.astrois.hu/borokakupa

INNOVÁCIÓ

Vértesboglár Bike Adventure – nemzetközi pontérték gyűjtő tájbringa verseny

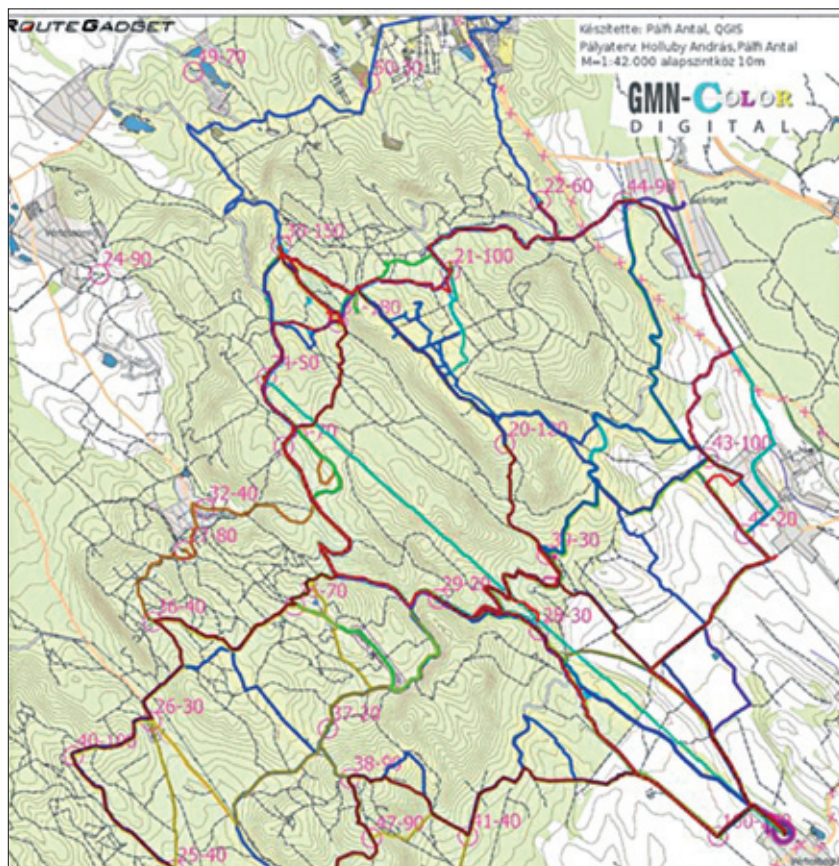
2015 novemberének végén, viharos széllel fűszerezett havas esőben tartották a tájbringások évzáró bulijukat. Az esemény egy versennyel indult, amit a tavalyi győztes, Pálfi Tóni rendezett saját készítésű, GPS-es ellenőrzésű 1:42000/10m-es bringás térképén. A ramaty idő ellenére mindenki hősiemen végigtekerte a bevállalt

pályát, sőt a 2 órás versenyre vállalkozók még sajnálták is, hogy nem a 4 órás pontérték gyűjtőt választották. 32 db különböző értékű pontból lehetett választani, és a határidőn belül a legnagyobb összpontszámot elérni.

A győztes ki más, mint Füzi Anna és a vele tartó Marosffy Dani lett a 4 órás, illetve Csonti a 2 órás verzióban. Ezzel elnyerték a következő évi verseny rendezésének jogát. Az est fénypontja a 2015-ös esztendő bajnokainak jutalmazása volt. Magyar Janó paksi halászlé + túrós csusza vacsorája és az utána következő ereszd-el-a-hajamat buli is

remekül sikerült.

A versenyen Tóni kipróbálta az általa fejlesztett GPS-es oritrack® pontérintési rendszert. Este egy kiselőadás keretében bemutatta a szoftver működési elvét, funkcióit és kezelő felületeit. A lényeg, hogy mindenki visz magával valami eszközt, ami rögzíti a bringázása GPS adatait és a befutás után képes GPX formátumban átadni a kiértékeléshez (okostelefonra vannak appok, GPS-es órák, Garmin kutyuk, stb.). Célba érkezés után a letöltött GPS adatokból a szoftver kiszámolja, hogy melyik ponton mikor járt a versenyző. Elég a pontok közvetlen

GPS-szel rögzített útvonalak

közelébe menni, nem kell érinteni azokat. A teszt során egy kis próbálgatással – a koordináták hibahatárának beállításával – sikerült is minden fogott pontot azonosítani. A biztonság kedvéért, a teszt és a hosszú versenydő miatt, a versenyzők vittek magukkal kartont is, és feljegyezték a pontokon levő titkos kódot, amiből ráadásként kitalálhatták a rejtett monogramokat és születési éveket.

A teszt jól sikerült, és ezzel sikerült egy nagy lépést tenni a nyomkövetős pontfogás fejlesztése felé. Ilyen módon tájfunó pályákat is lehet GPS adatokkal rögzíteni, nem kell bójákat kitenni. Bárki letöltheti a térképet a pontokkal, és akkor futhatja le a pályát, amikor akarja. Mivel nem kell bóját kitenni, gyakran lehet újabb és újabb pályákat kitűzni, útvonalválasztásokat tesztelni. Így talán jobban koncentrálnánk az objektumkeresésre is.

Bajnokok

Azóta az első TTEV térképeit átküldte Gárdonyi Marci és ez alapján Tóni felvette a versenyt az összes pályájával. Gárdonyi Csilla fel is töltötte a GPX-ét így a B-pályán már van egy eredmény, és a számolt idők stimmelnek az SI időkkel összehasonlítva.

És hogy hogyan indult ez a szoftverfejlesztés, honnan jött az ötlet? Tóni edzőként a kerékpáros barátaival különféle terepeken lévő pályákat

szokott megosztani világhálón. Valaki rögzít egy pályát GPS-szel, és feltölti. Ezután mások is teljesíthetik a pályát, feltölthetik az adatokat, és egyre jobb idők születnek. Így kialakul egy verseny, és nagy büszkeség ebben a versenyben élvannak lenni, illetve megszerezni valakinek a skalpját.

Bacsó Piroska

Info: Pálfi Antal toni@pageos.hu

ÚJ!

DIGITÁLIS TÉRKÉPNYOMTATÁS

akár 2-3 nap alatt is, vízálló, PRETEX 120g-os papírra

PLAKÁT - SZÓRÓLAP - MATRICA
NAPTÁR - MEZ FELIRATOZÁS - PÓLÓ EMBLÉMÁZÁS
RAJTSZÁMOK - KORDONSZALAG - PONYVAMOLINO
ÉREMBETÉT - ÉREMSZALAG - PASSZTARTÓ

PRETEX
VÍZÁLLÓ TÉRKÉP PAPIR
120 g-os állandóan kapható

GRAFFIC-COM_{BT}
SPORT - DEKOR - AJÁNDÉK

sportexpressz.com mathepista@gmail.com 06-20/9573-165

I. TÁJÉKOZÓDÁSI TEREMBAJNOKSÁG ÉS FLEXO

ABudapest Tájfutó Napok keretében került sor a TrailO szakág teremabajnokságára a Csíkihegyek Általános Iskolában, közvetlenül a Diák Teremtájfutó Budapest Bajnokság után. Az eseménnyel azt a régi elképzelésünket szeretnénk volna egy újabb formában tesztelni, hogy vannak a tájfutásnak olyan szegmensei, amelyek valóban bárki számára – így mozgássérült társaink számára is – élvezetesekek és elérhetőek. Tehát nem TrailO típusú feladatot kellett teljesíteni, hanem a teremtájfutáshoz hasonlóan végig kellett járni a pályát, érinteni a pontokat a lehető legrövidebb idő alatt. Elsősorban a Sparis rendezőket, a pályakitűző Bakó Áront illeti köszönet, hogy rendelkezésünkre bocsátottak olyan pályákat, melyek nem tartalmaztak vertikális akadályo-

kat a pályát. A tervezett nehezebb fizikai akadályokat tartalmazó feladatra a kevés résztvevő miatt nem volt szükség, pedig ez az irány egy nyitás lehetne a sportosabb, szabadidejükben túrá-

fiatal (és kevésbé fiatal) tájfutók is megtapasztalhatták a gördülő teremtájfutás nehézségeit.

A nap másik próbájáról is szeretnék röviden beszámolni, néhány gyakorlati szempontot adva azoknak, akik a jövőben rendeznének értelmileg akadályozottak számára is eseményeket. Előrebocsátom, hogy egy ilyen, a skandináv elnevezésnél maradván FlexO pályában kevésbé lehet a tájfutást, a verseny jelleget felfedezni. Hiszen nem is ez a cél, ez csak egy keretet adhat ahhoz, hogy értelmi akadályokkal küzdő fiatalokat „megmozdítsunk”, értelmes, az igényeikhez és lehetőségeikhez igazodó programot kínáljunk számukra. A TrailO-val kapcsolatban is gyakran hallottam régebben a kritikát, hogy nem lehet rentábilisan megrendezni; ez fokozottan igaz a FlexO-ra. Talán mondanom sem kell, hogy az ilyen segítő, támogató tevékenységeket egyrészt egy jól működő szociális rendszer támogatná, másrészt a profit máshol jelentkezik, nem a pénztárcánkban.

Mi a tavalyi O-Ringen-en találkoztunk először FlexO versennyel. Az „O-Ringen for All” projekt keretében több versenynapon is megvalósítottak olyan tájfutó pályát, amely extra kognitív támogatást igénylő emberek számára is teljesíthető volt. Az elnevezés arra utal, hogy a résztvevők rugalmasan választhatnak a pálya hosszát, felkeresendő pontok számát és az igényelt támogatást (pl. kísérők) illetően. Voltak olyan állomások, amelyek látássérültek számára is érdekesek voltak a többféle hang inger miatt, de a lényeg az abban láttam, hogy a verseny-jelleget teljesen elhagyva a résztvevő

kat, segítették a lebonyolítást és türelmesen kivárták a program végét. Természetesen szükséges volt önkénteseink ellenőrző munkája is, néhol igazítani (akadálymentesíteni) kellett

zók, vitorlázók, kihívásokat kereső mozgássérült emberek felé. Nem elhanyagolható járulékos nyereségnek tarthatjuk, hogy a két kölcsönbe kapott kerekesszékekbe ülve a vállalkozó kedvű

képességeinek, nehézségeinek és aktuális kedvének megfelelően választhatta meg, hogy mennyit szeretne az erdőben lenni, mit néz meg.

Miután mi most ezt egy iskola-épületen belül terveztük kipróbálni, ezért a természet nyújtotta lehetőségekről le kellett mondanunk. Szerencsésen alakult, hogy az iskola földszintjén a pályát a másik, zajosabb eseménytől elszeparáltan állíthattuk fel – a sérült emberek érzékenysége és tűréshatára máshol van és a kivitelezés is egyszerűbb volt így. Egy vázlatos térképpel készültünk az auláról és a folyosókról, amin szerepeltek az állomások sorrendben. Ezt használtuk kartonként is, a pontoknál pecsétet kaptak. A rajtnál egy kis történetet mondtunk el a gonosz királynőről, aki varázslattal eltűntette az érzékeket a világból, melyek visszaszerzése a játékos feladata. Ugyanis a feladatokat az érzékszervekre helyeztük ki, mert ez nagyon jól használható gyerekek/sérült emberek bevonására és fejlesztésére. Tehát minden állomáson egy-egy érzékszervhez kapcsolódóan voltak feladatok. Igyekeztünk kétféle nehézségű feladattal készülni, és utólag beigazolódtott, hogy ez szükséges is. A kisebb gyerekeknek és Down-szindrómával élő résztvevőknek a könnyebb feladat is bőven elegendő volt. A legnépszerűbb talán a hallás állomáson lévő különböző módon zörgő dobozkák párosítása volt, a legkönnyebb mindenkinek a látási feladat, az orrunk használata kifejezetten nehéz; a fűszeres zsákokkák beazonosítása a lehetetlent súrolta, az egyszerűbb illóolajok kitalálása volt a könnyebb. A tapintás pontnál is fejlesztő segédeszközöt használtunk (különböző felületű hen-

gereket kellett a helyükre rakni), az ízlelés részlegesen is lehetett könnyebb és nehezebb feladatot adni.

Tapasztalat, hogy minden állomásra kell segítő vagy a „játékos” egy embernek végig kell kísérnie. A kísérésre és nagyfokú figyelemre azért is szükség van, mert nagyon nehéz előre eltalálni, mi fogja esetleg érzékenyen érinteni a sérült fiatal. Előfordulhat, hogy egy szó, egy mondat, ami egy óvodás gyerekeknek nem okoz problémát, rosszul érinti az értelmileg akadályozott embert. (Esetünkben például a kísérő mesében a lidérc szó említése után meg kellett nyugtatni, hogy nem lesznek a pályán lidércek.) A személyes

véleményem pedig, hogy a résztvevők öröme a teljesítéskor kapott üveggyölyő és egyedi papíros csokoládé felett megérte a befektetett időt és energiát. Az ilyen jellegű programok a résztvevő ép fiatalok gondolkodását is gazdagítják, kiválóan használható érzékenyítésre, empátia-fejlesztésre azáltal, hogy egy rövid időre kipróbálják, milyen lenne látás- vagy mozgássérültként élni.

A programot a Tabáni Spartacus rendezői, önkéntesek (Gárdonyi Csilla, Hajnal Dorka, Kálmán Erik és Imola) és a TrailO szakág támogatták.

B. Fruzi
birofru@animula.hu

VÁRKÚTI HEGYIFUTÓ-VERSENY NEMCSAK TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÓKNAK

Mikuláskor, illetve az új év első két hónapjában egy-egy hétvégét kiválasztva rendezte meg immáron 23. alkalommal hegyifutó-versenyét Várkúton az Egri Spartacus SE. Ilyenkor télidőben ezt a sportolási, megmérettetési lehetőséget nemcsak mi, tájékozódási futók, hanem más sportágak képviselői, így az atléták, triatlonosok, sífutók, úszók is kihasználják. Így volt ez a legutóbbi 2015/2016. évi versenysorozaton is.

Nagy Péter, a klub tagja, mint ennek a rendezvénynek az egyik fő szervezője stílszerűen az első fordulónál Mikulás ruhában köszöntötte, majd rajtoltatta el az akkor havas, kissé csúszós terepen a jóval több, mint száz különböző korosztályt képviselt futót, miközben a harmadik, záró fordulón már nem birt magával, ő is felhúzta a nyúlcipőt.

Ha nem a partvonalon kívüli szereplést választja, akkor a szeniorok egykörös küzdelmében bizony ott lett volna a helye a dobogón.

Blézer Attila a szervezés, lebonyolítás mellett most mindhárom fordulón ott volt az indulók között: ez a futórendezvény mindenki számára egy fontos téli felmérés lehet, hisz egy-egy új versenyévadra való felkészülés esetén, persze némiképpen figyelembe véve az időjárási körülményeket, mindenki saját maga értékeként regisztrálhatja a 4,1 km távon a 175 méter szintkülönbséget kóstáló, Vár-hegyet megkerülő versenypályán futott idejét. A versenykiírás alapján gyermekek, ifjúságiak, felnőttek és a legfiatalabb szeniorok (35 évtől) számára fordulónként 1-2-4 körös eredményeket hirdetünk ki.

Korábban volt összetett eredményhirdetés is, ezúttal viszont a díjazott záró forduló után elsőként minden olyan futó megkapta a rendezvény emblémázott technikai pólóját, aki a három fordulón részt vett. Ezt követően került sor — a téli futó rendezvényt támogatók jóvoltából — az igencsak gazdagra sikerült terülj-terülj asztalkám (mindhárom fordulónban részt vettek számára) rajtszamos tombolasorsolásra. A fődíjat, a díszpalackozású bírsalma pálinkát idén Honfi Gábor (Fifi) nyerte, aki egyébként az alaposan lefiatalt-

tott szeniorok egy körös versenyében a záró fordulónban a harmadik helyen végzett. A tombolasorsolás ideje alatt ért célba Borbás Nándi (Boci), akit a résztvevők vastapssal jutalmaztak, ugyanis a jársági származású tájékozódási futónak ezúttal nem volt elég a négy kör által lefutott 16 kilométer a maga 700 méteres szintkülönbségével, ő még tovább futva levezetéként, pluszként ráért egy kört a napi penzumára. Egyébként a szenioroknál ő nyerte a harmadik futam négykörös küzdelmét.

A Várkúti futóesemény másik fő szervezőjétől, a nevezést és a Sportident eredményeket kezelő Fekete Zoltántól (Fekesz) megtudtuk, hogy a várkúti rendezvényen 23 év során a futók eddig összesen 31.910 km-t futottak. A leggyorsabb teljesítők 4 körön — Kovács Ádám (ETC) 63:40 perc (az idei záró forduló győztese, az egri Révész Tamás is 70 percen

belülre került, a szerz.) valamint a gyöngyösi, már szenior korban lévő hosszútávfutó Fehér Enikő 79:05 percet ért el. 1 körön — Kovács Ádám 15:47perc /Fehér Enikő (Gyöngyös) 19:00 perc voltak eddig a leggyorsabbak.

Fekete Zoltán: 23 évvel ezelőtt jött a gondolat, hogy felújítjuk a Várkúti hegyifutó sorozatot. 1994 áprilisában mindössze 32 futó állt rajthoz, a létszám már évek óta stabilan 100 fő körül alakul fordulónként. (Sokkal nagyobb létszámot nem is igen bírna el sem a rendezvény, sem a helyszín). A három futam a téli holtszezonban remek lehetőséget teremt egy kis versenyzésre, erőfelmérésre. A kezdetektől fogva díjaztuk a résztvevőket — a sorozatok végén általában pólót kapnak, akik mindhárom alkalommal elindultak, de mindig sikerült, mint idén is, egy jó hangulatú tombolahúzás keretében a klub és a szponzorok által felajánlott ajándéktárgyakat, sportszereket kisorsolni.

Mindezek mellett a téli hidegben most is jól jött a forró tea és a forralt bor, ez utóbbi persze ismételt fogyasztások során a 23. Várkúti futóverseny hangulatát is emelte.

(A téli futórendezvény részletes eredményei megtekinthetők az ESP honlapján.)

Popey

Fotó: Csécs Sándor

Rajt után

III. FÖLDEÁK - HAGYMATIKUM KUPA: 2016. MÁRCIUS 19-20.

A Maccabi Vívó és Atlétikai Club Tájékoztató Futó Szakosztálya 2016. március 19-20-án szombaton és vasárnap négyfordulós rövidtávú versenyt rendez Földeák és Makó környékén. Az első forduló Földeák mellett lévő Kornél erdőben, majd délután a második forduló a településen lesz megrendezve.

Másnap vasárnap a harmadik forduló Makón a Maros parton, majd délután a negyedik forduló Makó belvárosában kerül lebonyolításra. A verseny után minden versenyző ingyenes belépőt kap a makói Hagymatikum fürdőbe „a Fürdők Fürdőjébe” szombat délutántól vasárnap estig. Már nevezhetsz az entryben!

Találkozunk március 19-20-án Földeákon és Makón.

Várunk sok szeretettel versenyzőinkön!

<http://tajfutas.maccabi.hu/index.php/hu/foldeak-hagymatikum-kupa-2016>

<https://www.facebook.com/events/124833591235730/>

Paskuj Mátyás
szakosztályvezető

III. FÖLDEÁK - HAGYMATIKUM KUPA
2016. MÁRCIUS 19-20.
FÖLDEÁK - MAKÓ
TÁJFUTÓVERSENY
www.tajfutas.maccabi.hu
PROMENAD.HU
A vidék hírportálja
assmako.com

TURISTATÉRKÉPEK BÉCSBŐL

A bécsi katonai térképészet is készített magyar polgári célokra térképeket. Ha a szelvényezett térképekből összerakott környéktérképeket nem is vesszük ide, a turista kivágatokat azonban kifejezetten civil felhasználásra szánták.

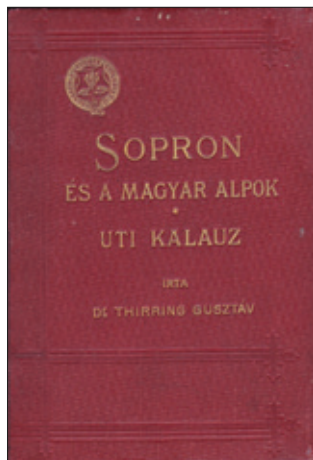
A Császári és Királyi Katona-földrajzi Intézet, (K. u. k. Militärgeographisches Institut, továbbiakban MGI) által a harmadik katonai felmérés keretében hazánkról (is) készített topográfiai térképek, amelyek közül a legnagyobb méretarányú az 1 : 75 000-es, megjelentek nyomtatásban és szabadon hozzáférhetők voltak. A felmérés 1:25.000-ben folyt, de ilyen méretarányban nem készült térkép, csak a kéziratos helyszínelési eredeti. Később ezek lefényképezésével hoztak forgalomba egyszínű nyomtatásokat, de ezek nem voltak térképek, amit mutat az is, hogy a kereten kívül nem találjuk meg a szokásos elemeket: cím, készítő, évszám stb.

A környéktérképek azért készültek, mert a fontosabb városok a szelvényezett térképművekben gyakran a lap sarkába, vagy akár több lapra kerültek, ez megnehezítette a térkép használatát. A környéktérképen úgy illesztették össze a szelvényeket, hogy a kitüntetett város középre essen. Budapestről készült olyan kivágat is, amit a turisták kedvéért eltoltak északnyugatra felé, így a főváros majdnem a sarokba került, viszont a térkép bemutatta a Pilis teljes területét Esztergomig. Az olvashatóság javítására az erdők zöld, az épített utak piros felülnyomást kaptak. Ezt a Budapest környéktérképet árusították az itteni könyvkereskedők is, beragasztva az erre a célra készült borítóra.

Később a könyvkereskedőknek sikerült

elérniük azt is, hogy az MGI úgy szállította a térképet, hogy a készítő nevén kívül semmilyen (német nyelvű) felirat nem volt már rajta, még cím sem, ez nyilván növelte a magyarok vásárlókedvét.

A Dunántúli Turista Egyesület kiadásában 1911-ben megjelent Thirring Gusztáv: Sopron és a Magyar Alpok című útikönyve, amely idehaza az első volt a térképekkel gazdagon ellátott kiváló bedekkeresek sorában. Nem véletlenül nevezzük bedekkernek, mert kivitele teljes egészében olyan volt, mint az eredeti Baedekerek, amelyek az első korszerű útikalauz sorozatot alkották és teljesen más külsővel, de máig léteznek.

Az „uti kalauz” címlapja

A korszak valamennyi igényesebb kalauza ilyen volt, vörös egészszáson kötés, 16 cm magasság, finom vékony papír és sok-sok térkép. (Lásd még: Az útikalauzok királya, Tájélok, 2015/1). Thirring műve összesen 16 színes térképet tartalmaz: 5 várostérképet, amit ekkoriban nem térképnek, hanem „városi tervrajznak” neveztek, a német Stadtplan tükörfordításával, valamint 11, az MGI által készített kivágatot. Ezeket a térképeket a könyv végébe helyezték, ami elősegítette használatukat a kirándulásokon. Egy 1 : 200

000-es áttekintő mellett tíz 1 : 75 000-es, a turistajelzések valódi színeivel felülnyomott túratérképet tartalmaz a kötet. A térképek kereten kívüli feliratai kétnyelvűek, mivel a könyv magyarul és németül is megjelent, de a térképeket költségkímélés végett csak egy változatban készítették.

A háborús években is készültek kalauzok: a Budapest és a Budapest Duna-jobbparti környéke.

Az előbbi 1919-ben hagyta el a nyomdát a Magyar Földrajzi Intézet (továbbiakban MFI) várostérképével, az utóbbi megjelenése viszontagságosabb volt 1920-ban:

„Kalauzunknak térképekkel való ellátása tekintetében is legszigorúbb igényeket kívántuk kielégíteni; az összes térképek új átdolgozásban és bővített kiadásban kizárólag kalauzunk részére készültek, az útjelzéseknek az eredeti színekben való feltüntetésével. Hogy mégis egyes hibák csúsztak be, az abban a körülményben találja magyarázatát, hogy az 1919. január óta munkában lévő térképeket készítő bécsi katonai földrajzi intézettel – politikai okokból és közlekedési zavarok miatt – az érintkezés lehetősége gyakran hónapokon keresztül teljesen megszűnt s így a szükséges korrektúrák ellenőrzése – hibákon kívül – lehetetlenné vált. A munkát használó közönség érdekében azonban a térképekbe becsúszott hibákra a szöveg megfelelő helyein mindenütt teljes őszinteséggel rámutattunk. ...

A térképmelléletek közül az 1:200.000 méretűt alulírott, az 1:75.000-eseket Dr. Vigyázó János, az 1:25.000-es Pilis-Dobogókő lapot pedig Magaziner Pál és Dr. Vigyázó János tervezték.” – írja az előszóban Thirring 1920 augusztusában. A térképtervezés ebben az időben az alaptérkép síkrajzának javításait és a turistautak nyomvonalának behúzását valamint a turistáknak fontos egyéb tereptárgyak feltüntetését jelentette.

Kőszeg térkép részlete az 1920-as kalauzból

A könyv négy térképéből három: két 1:200.000-es és az 1:75.000-es – a bizonytalan jogi helyzetben – a készítő feltüntetése nélkül jelent meg. A negyedik, igen szép melléklet azonban már más lapra tartozik, mert azt az 1919 januárjában megalakult Magyar Katonai Térképező Csoport készítette. A drága térképek takarékos felhasználása miatt még az 1933-ban megjelent Felső Dunántúl kalauz (amely a Kisalföld és a Magyar Alpok – „természetesen” a történelmi határokig nyúló terület, – leírását tartalmazza) is tartalmazott Bécsben készült térképeket.

A további térképek már idehaza készültek, az egyre erősebb katonai térképészetnél.

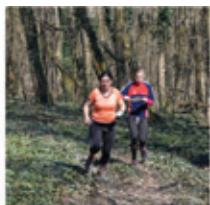
Hegedüs Ábel térképész
HM Hadtörténeti Intézet
és Múzeum Térképtára
hegedus.abel@mail.militaria.hu

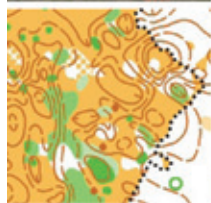
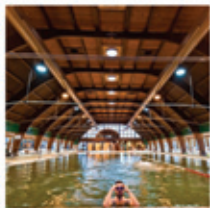
Pilis térkép részlete az 1920-as kalauzból

**2016.
MÁRCIUS 19-20.
FÖLDEÁK
HAGYMATIKUM KUPA
FÖLDEÁK-MAKÓ**

**2016.
MÁJUS 14-16.
MACCABI KUPA
KISKUNMAJSA**

**2016.
JÚNIUS 11.
ÉJSZAKAI ORSZÁGOS
BAJNOKSÁG
ZSANA**

**2016.
JÚNIUS 12.
PAPP JÁNOS
EMLÉKVERSENY
ZSANA**

**2016.
SZEPTEMBER 3-4.
KÖRÖS-TOROK KUPA
CSONGRÁD**

**2016.
SZEPTEMBER 24-25.
JONATHERMÁL KUPA
KISKUNMAJSA**

**2016.
SZEPTEMBER 24-25.
MTBO (TÁJKERÉKPÁR)
KÖZÉPTÁVÚ OB
ÉS
JONATHERMÁL KUPA
KISKUNMAJSA**

www.tajfutas.maccabi.hu

TÁJFUTÁS 2016

multiNavigator.hu

terepfutás – outdoor – navigáció

Integrator High 2

Zeal-2

Arcticalon 275

Speedcross 3 PRO

TEREPFUTÓK
BOLTJA

1134 Budapest, Dózsa György út 61–63.
(A kék metró megállónál)

infóvonal: (+36-1) **7 888 888**

Címlap: Verseny közben a Diák Teremtájfutó Budapest Bajnokságon.

Hátsó borító: Skerletz Iván díjat kapott Bogdány Miklós több évtizedes fáradhatatlan sportvezetői, versenybírói, szervezői tevékenységéért és szövetségi munkája elismeréseként.

a Budapesti Tájfutók Szövetségének lapja

HU ISSN 1215 8526

